PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS (sestā palāta)

2009. gada 9. septembrī*

Lieta T-437/05

Brink's Security Luxembourg SA, Luksemburga (Luksemburga), ko pārstāv K. Puans [*C. Point*] un Ž. Dofēns [*G. Dauphin*], advokāti,

prasītāja,

pret

Eiropas Kopienu Komisiju, ko pārstāv E. Manhīvs [*E. Manhaeve*], M. Šimerdova [*M. Šimerdová*] un K. Mojcesoviča [*K. Mojzesowicz*], pārstāvji, kuriem palīdz J. Steiks [*J. Stuyck*], advokāts,

atbildētāja,

* Tiesvedības valoda — franču.

ko atbalsta

G4S Security Services SA, agrāk *Group 4 Falck — Société de surveillance et de sécurité SA*, Luksemburga, ko pārstāv M. Molitors [*M. Molitor*], P. Lopess da Silva [*P. Lopes Da Silva*], N. Kambonī [*N. Cambonie*] un N. Bogelmans [*N. Bogelmann*], advokāti,

persona, kas iestājusies lietā.

par, pirmkārt, lūgumu atcelt Komisijas 2005. gada 30. novembra lēmumu, ar ko ir noraidīts piedāvājums, kuru prasītāja iesniegusi atbilstoši konkursa procedūrai 16/2005/OIL (nekustamā īpašuma drošība un uzraudzība), Komisijas 2005. gada 30. novembra lēmumu tiesības noslēgt līgumu piešķirt citam pretendentam, iespējamo netiešo Komisijas lēmumu, ar ko tā atteikusies atsaukt savus divus iepriekš minētos lēmumus, kā arī divas Komisijas vēstules, kas nosūtītas 2005. gada 7. un 14. decembrī, atbildot uz prasītājas lūgumiem sniegt informāciju, un, otrkārt, prasību par zaudējumu atlīdzību, lai saņemtu atlīdzību par kaitējumu, ko esot cietusi prasītāja, tiesvedībā

EIROPAS KOPIENU
PIRMĀS INSTANCES TIESA (sestā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs A. V. H. Meijs [*A. W. H. Meij*], tiesneši V. Vadapals [*V. Vadapalas*] un L. Trišo [*L. Truchot*] (referents),

sekretāre K. Poheca [*K. Pocheć*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2008. gada 20. novembra tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Atbilstošās tiesību normas

A — *Tiesiskais regulējums, kas ir piemērojams Eiropas Kopienu publiskajiem iepirkumiem*

1 Padomes 2002. gada 25. jūnija Regula (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam (OV L 248, 1. lpp.; turpmāk tekstā — "Finanšu regula"), 100. panta 2. punktā ir noteikts:

"Līgumslēdzēja iestāde visiem kandidātiem vai pretendentiem, kuru pieteikumi vai piedāvājumi ir noraidīti, paziņo šāda lēmuma pamatojumu, un visiem pretendentiem, kuru piedāvājumi bijuši pieņemami, pēc to iesniegta rakstiska pieprasījuma paziņo veiksmīgā piedāvājuma raksturlielumus un salīdzinošo izdevīgumu, kā arī tā pretendenta nosaukumu, kuram līgums piešķirts.

Tomēr konkrēta informācija nav jāatklāj, ja šādas informācijas atklāšana kavētu likuma piemērošanu, būtu pretrunā sabiedrības interesēm vai kaitētu valsts vai privāta uzņēmuma likumīgām uzņēmējdarbības interesēm, vai arī varētu deformēt godīgu konkurenci starp šiem uzņēmumiem."

2 Komisijas 2002. gada 23. decembra Regulas (EK, *Euratom*) Nr. 2342/2002, ar ko paredz īstenošanas kārtību Finanšu regulai (OV L 357, 1. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Komisijas 2005. gada 20. jūlija Regulu (EK, *Euratom*) Nr. 1261/2005 (OV L 201, 3. lpp.; turpmāk tekstā — "Īstenošanas kārtība"), 149. panta 1. punktā ir paredzēts:

"Līgumslēdzējas iestādes pēc iespējas īsā laikā informē kandidātus un pretendentus par pieņemtajiem lēmumiem attiecībā uz līguma vai pamatlīguma piešķiršanu vai pielaišanu dinamiskā iepirkuma sistēmai, ieskaitot iemeslus, kuru dēļ tās nolēmušas atteikt līguma slēgšanu vai pamatlīgumu, vai dinamiskā iepirkuma sistēmas īstenošanu, kuras nolūkā veikta iesaistīšana konkurencē, vai iemeslus, kuru dēļ nolemts atsākt procedūru."

3 Īstenošanas kārtības 149. panta 3. punktā ir noteikts:

"Attiecībā uz līgumiem, kurus Kopienas iestādes piešķir uz sava rēķina, līgumslēdzējas iestādes saskaņā ar Finanšu regulas 105. pantu paziņo katram neveiksmīgajam pretendentam vai kandidātam, cik ātri iespējams un vēlākais nākamajā nedēļā pēc piešķiršanas lēmuma pieņemšanas, vienlaicīgi un individuāli ar vēstuli vai pa faksu vai elektroniski par to, ka viņu piedāvājums vai kandidatūra nav pieņemta, precizējot ikvienā gadījumā pieteikuma vai kandidatūras atteikuma iemeslus.

Līgumslēdzējas iestādes vienlaicīgi ar atteikuma paziņojumiem neveiksmīgajiem kandidātiem vai pretendentiem paziņo piešķiršanas lēmumu veiksmīgajam pretendentam, precizējot, ka paziņotais lēmums nenozīmē nekādas saistības no attiecīgās līgumslēdzējas iestādes.

Neveiksmīgie pretendenti un kandidāti var saņemt papildu informāciju par atteikuma iemesliem, nosūtot rakstisku pieprasījumu pa pastu, pa faksu vai pa elektronisko pastu, un visiem pretendentiem, kuru piedāvājumi bijuši pieņemami, paziņo veiksmīgā piedāvājuma raksturlielumus un salīdzinošo izdevīgumu, kā arī tā pretendenta nosaukumu, kuram līgums piešķirts, neskarot Finanšu regulas 100. panta 2. punkta otrās daļas noteikumus. Līgumslēdzējas iestādes atbild vēlākais piecpadsmit kalendāro dienu laikā no pieprasījuma saņemšanas dienas.

Līgumslēdzējas iestādes var parakstīt līgumu vai pamatlīgumu ar pretendentu, kuram līgums piešķirts, tikai pēc divu kalendāro nedēļu laikposma, skaitot no nākamās dienas pēc noraidījuma un piešķiršanas lēmuma vienlaicīgas paziņošanas. Vajadzības gadījumā tās var apturēt līguma parakstīšanu, lai veiktu papildu izskatīšanu, ja noraidīto kandidātu vai pretendentu divu kalendāro nedēļu laikā pēc noraidījuma vai piešķiršanas lēmuma paziņošanas izteiktie pieprasījumi vai piezīmes, vai jebkāda cita šajā laikposmā saņemta atbilstoša informācija to pamato. Šajā gadījumā visi kandidāti un pretendenti tiek informēti triju dienu laikā pēc apturēšanas lēmuma pieņemšanas."

B — *Tiesiskais regulējums par tiesībām piekļūt iestāžu dokumentiem*

4 Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regulas (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 43. lpp.) 4. pantu:

"1. Iestādes var atteikt piekļuvi dokumentam, ja iepazīšanās ar to var kaitēt:

[..]

b) personu privātajai dzīvei un neaizskaramībai, jo īpaši saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem par personas datu aizsardzību.

[..]

6. Ja izņēmumi attiecas tikai uz kādu pieprasītā dokumenta daļu, pārējās dokumenta daļas publisko.

[..]"

5 Regulas Nr. 1049/2001 6. pantā ir paredzēts:

"1. Pieteikumus saistībā ar piekļuvi dokumentam iesniedz rakstiski, arī elektroniski, vienā no [EKL] 314. pantā minētajām valodām; tiem ir jābūt skaidri formulētiem, lai iestāde varētu viegli atrast attiecīgo dokumentu. Pieteikuma iesniedzējam nav jānorāda tā iesniegšanas iemesli.

2. Ja pieteikums nav pietiekami skaidri formulēts, iestāde lūdz iesniedzēju precizēt pieteikumu un turklāt sniedz viņam palīdzību, piemēram, paskaidrojot, kā ir izmantojami publiskie dokumentu reģistri.

3. Ja pieteikums attiecas uz ļoti apjomīgu dokumentu vai ļoti lielu dokumentu skaitu, attiecīgā iestāde var bez papildu formalitātēm apspriesties ar pieteikuma iesniedzēju, lai rastu pieņemamu risinājumu.

4. Iestādes sniedz ziņas un palīdz pilsoņiem noskaidrot, kādā veidā un kur var iesniegt pieteikumus saistībā ar piekļuvi dokumentiem."

6 Regulas Nr. 1049/2001 7. pantā, kurā ir paredzēta sākotnējo pieteikumu izskatīšanas kārtība, ir noteikts:

"1. Pieteikumus attiecībā uz piekļuvi dokumentiem izskata ātri. Pieteikuma iesniedzējam nosūta saņemšanas apstiprinājumu. Iestāde 15 darba dienu laikā pēc pieteikuma reģistrācijas dod atļauju piekļūt pieprasītajam dokumentam un šajā laikā nodrošina to saskaņā ar 10. pantu vai rakstiskā atbildē paskaidro pilnīgā vai daļējā atteikuma iemeslus, kā arī informē pieteikuma iesniedzēju par viņa tiesībām iesniegt atkārtotu pieteikumu saskaņā ar šā panta 2. punktu.

2. Saņemot pilnīgu vai daļēju atteikumu, pieteikuma iesniedzējs 15 darba dienu laikā pēc iestādes atbildes saņemšanas var iesniegt atkārtotu pieteikumu ar lūgumu iestādei mainīt savu nostāju.

3. Izņēmuma gadījumos, piemēram, ja pieteikums attiecas uz ļoti apjomīgu dokumentu vai ļoti lielu dokumentu skaitu, 1. punktā paredzēto termiņu var pagarināt par 15 darba dienām, ar nosacījumu, ka pieteikuma iesniedzējs ir iepriekš informēts un saņēmis sīkus paskaidrojumus.

4. Nesaņemot iestādes atbildi paredzētajā laikā, pieteikuma iesniedzējam ir tiesības iesniegt atkārtotu pieteikumu.”

7 Regulas Nr. 1049/2001 8. pantā, kas attiecas uz atkārtotu pieteikumu izskatīšanu, ir noteikts:

“1. Atkārtotus pieteikumus izskata ātri. Iestāde 15 darba dienu laikā pēc tāda pieteikuma reģistrācijas dod atļauju piekļūt pieprasītajam dokumentam un šajā laikā nodrošina to saskaņā ar 10. pantu vai rakstiskā atbildē paskaidro pilnīgā vai daļējā atteikuma iemeslus. Pilnīga vai daļēja atteikuma gadījumā iestāde, ievērojot nosacījumus, kas izklāstīti attiecīgi [EKL] 230. un 195. pantā, informē pieteikuma iesniedzēju par viņam pieejamiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem, proti, tiesvedības uzsākšanu pret iestādi vai sūdzības iesniegšanu ombudam.

2. Izņēmuma gadījumos, piemēram, ja pieteikums attiecas uz ļoti garu dokumentu vai ļoti lielu dokumentu skaitu, 1. punktā paredzēto termiņu var pagarināt par 15 darba dienām, ar nosacījumu, ka pieteikuma iesniedzējs ir iepriekš informēts un saņēmis sīkus paskaidrojumus.

3. Ja iestāde nesniedz atbildi paredzētajā termiņā, uzskata, ka atbilde ir noraidoša, un pieteikuma iesniedzējam ir tiesības saskaņā ar attiecīgajiem EK līguma noteikumiem iesūdzēt iestādi tiesā un/vai iesniegt sūdzību ombudam.”

C — *Tiesiskais regulējums, kas piemērojams darbinieku tiesību aizsardzībai uzņēmumu īpašnieka maiņas gadījumā*

8 Padomes 2001. gada 12. marta Direktīva 2001/23/EK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz darbinieku tiesību aizsardzību uzņēmumu, uzņēmējsabiedrību vai uzņēmumu vai uzņēmējsabiedrību daļu īpašnieka maiņas gadījumā (OV L 82, 16. lpp.) kodificē Padomes 1977. gada 14. februāra Direktīvu 77/187/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz darbinieku tiesību aizsardzību uzņēmumu, uzņēmējsabiedrību vai uzņēmumu vai uzņēmējsabiedrību daļu īpašnieka maiņas gadījumā (OV L 61, 26. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 1998. gada 29. jūnija Direktīvu 98/50/EK (OV L 201, 88. lpp.).

9 Direktīvas 2001/23 piemērošanas joma ir noteikta tās 1. pantā, kurā ir paredzēts:

"1. a) Šī direktīva attiecas uz jebkuru uzņēmuma, uzņēmējsabiedrības vai uzņēmuma vai uzņēmējsabiedrības daļas īpašumtiesību pāreju citam darba devējam īpašumtiesību nodošanas vai uzņēmumu apvienošanas dēļ.

b) saskaņā ar a) punktu un citiem šā panta noteikumiem, īpašumtiesību nodošana šīs direktīvas nozīmē notiek tad, ja pāriet īpašumtiesības uz ekonomisku vienību, kas saglabā savu identitāti, paredzot organizētu resursu sagrupēšanu ar mērķi turpināt saimniecisko darbību neatkarīgi no tā, vai tā ir pamata vai palīgdarbība.

[..]"

10 Luksemburgas 2003. gada 19. decembra likuma, ar ko reglamentē darbinieku tiesību aizsardzību uzņēmumu, uzņēmējsabiedrību vai uzņēmumu vai uzņēmējsabiedrību daļu īpašnieka maiņas gadījumā un transponē Direktīvu 2001/23 (*Mém.* A 2003, 3678. lpp.; turpmāk tekstā — "2003. gada 19. decembra likums"), 1. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā ir noteikts:

"a) Šis likums ir piemērojams jebkurai uzņēmuma, uzņēmējsabiedrības vai uzņēmuma vai uzņēmējsabiedrības daļas īpašnieka maiņai, kas notiek īpašumtiesību nodošanas, apvienošanās, pārņemšanas, sadalīšanas, kapitāla pārstrukturēšanas vai sabiedrības izveidošanas dēļ.

b) Īpašnieka maiņa šī likuma nozīmē notiek tad, ja tiek nodotas īpašumtiesības uz ekonomisku vienību, kas saglabā savu identitāti un kas veido organizētu resursu kopumu, proti, darbiniekus un materiālus, kas ļauj turpināt pamata vai papildu saimniecisko darbību."

11 Saskaņā ar minētā likuma 3. panta 1. punkta pirmo daļu:

"Īpašumtiesības nododošās personas tiesības un pienākumi, kas izriet no darba līguma vai darba attiecībām, kas pastāv īpašumtiesību pārejas dienā, sakarā ar īpašumtiesību nodošanu pāriet īpašumtiesību saņēmējam."

Prāvas priekšvēsture

12 *Brink's Security Luxembourg SA* (turpmāk tekstā — "*Brink's*" vai "prasītāja"), sabiedrība, kuras juridiskā adrese ir Luksemburgā (Luksemburga), kopš 70. gadu vidus bija atbildīga par Eiropas Kopienu Komisijas nekustamo īpašumu uzraudzību un apsargāšanu.

13 2000. gadā prasītāja ar Komisiju noslēdza līgumu par tās nekustamo īpašumu uzraudzību un apsargāšanu, kas atrodas Luksemburgā un par ko ir atbildīgs Infrastruktūras un loģistikas birojs Luksemburgā (*OIL*), Eiropas Savienības Publikāciju birojs un Eiropas Savienības iestāžu Tulkošanas centrs. Šis līgums, kurā nebija paredzēta pagarināšana pēc piektā darbības gada, beidza darboties 2005. gada 31. decembrī.

14 Ar iepriekšēju informatīvu paziņojumu, kas publicēts 2005. gada 19. marta *Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša* pielikumā (OV S 56), Komisija paziņoja, ka datums, kas paredzēts līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūras uzsākšanai attiecībā uz iepriekš 13. punktā paredzēto nekustamo īpašumu drošības un uzraudzības līgumu, bija 2005. gada 15. maijs.

15 Ar paziņojumu par paredzamo publisko iepirkumu, kas publicēts 2005. gada 1. septembra *Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša* pielikumā (OV S 168), Komisija izsludināja konkursu 16/2005/OIL attiecībā uz strīdīgo drošības un uzraudzības līgumu (turpmāk tekstā — "konkurss").

16 Termiņš piedāvājumu iesniegšanai bija 2005. gada 13. oktobris. Piedāvājumi tika atvērti 2005. gada 18. oktobrī un tie tika novērtēti 2005. gada 11. novembrī.

17 2005. gada 30. novembrī Komisija informēja prasītāju, ka tai nav piešķirtas tiesības noslēgt līgumu, jo piedāvājumu kvalitatīva un finansiāla vērtējuma dēļ tās piedāvājums nebija ieguvis vislabāko galīgo novērtējumu. Tajā pašā vēstulē (turpmāk tekstā — "noraidošs lēmums") Komisija informēja prasītāju, ka tai bija tiesības iegūt papildu informāciju par tās piedāvājuma noraidīšanas iemesliem.

18 2005. gada 1. decembra vēstulē prasītāja lūdza Komisiju tai darīt zināmus tās piedāvājuma noraidīšanas iemeslus, attiecīgos veiksmīgā piedāvājuma raksturlielumus un salīdzinošo izdevīgumu, kā arī sabiedrības, kam piešķirtas tiesības noslēgt līgumu, nosaukumu.

19 2005. gada 5. decembra vēstulē Komisija informēja prasītāju, ka sabiedrība, kam piešķirtas tiesības noslēgt līgumu, bija *Group 4 Falck — Société de surveillance et de sécurité SA*, kas kļuva par *G4S Security Services SA* (turpmāk tekstā — "*Group 4 Falck*" vai "persona, kas iestājusies lietā"), un tai darīja zināmus salīdzinājuma faktorus, kas izmantoti, novērtējot tās piedāvājumu salīdzinājumā ar *Group 4 Falck* piedāvājumu.

20 Trīs 2005. gada 5. decembra vēstulēs prasītāja lūdza Komisiju pārskatīt savu 2005. gada 30. novembra lēmumu par līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu (turpmāk tekstā — "lēmums par līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu") un tai piešķirt tiesības noslēgt līgumu, norādot Komisijai iemeslus, kam, kā uzskata prasītāja, vajadzēja tai liegt izvēlēties *Group 4 Falck* piedāvājumu.

21 2005. gada 7. decembra vēstulē Komisija atbildēja uz prasītājas 2005. gada 5. decembra vēstulēm.

22 2005. gada 8. decembra vēstulē prasītāja lūdza Komisijai sniegt piedāvājumu novērtēšanas komitejas locekļu uzvārdus, vārdus, pakāpes, darba stāžu un ieņemamo amatu, kā arī papildu pamatojumu, uzskatot, ka Komisijas norādītie iemesli nebija pietiekami.

23 2005. gada 14. decembra vēstulē, atsaucoties uz konfidencialitāti, personu privātās dzīves aizsardzību un neaizskaramību, Komisija atteicās sniegt prasītājas pieprasīto informāciju par piedāvājumu novērtēšanas komitejas locekļiem. Komisija tomēr prasītājai sniedza papildu informāciju par tās piedāvājuma noraidīšanas iemesliem.

24 2005. gada 14. decembra vēstulē *Group 4 Falck* darīja prasītājai zināmu savu nodomu pieņemt darba daļu tās personāla.

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

25 Ar prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2005. gada 15. decembrī, prasītāja cēla šo prasību.

26 Ar atsevišķu dokumentu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts tajā pašā dienā, prasītāja iesniedza pieteikumu par pagaidu noregulējumu, kā arī pieteikumu par pagaidu pasākumu noteikšanu, pamatojoties uz Pirmās instances tiesas Reglamenta 105. panta 2. punktu.

27 Ar 2005. gada 16. decembra rīkojumu Pirmās instances tiesas priekšsēdētājs lika apturēt līguma, uz kuru attiecas konkurss, parakstīšanu līdz brīdim, kad tiks pasludināts rīkojums attiecībā uz pieteikumu par pagaidu pasākumu noteikšanu.

28 Šī sprieduma 27. punktā minētā rīkojuma pieņemšanas dēļ jau esošais līgums starp *Brink's* un Komisiju tika pagarināts līdz 2006. gada 31. janvārim, lai nodrošinātu arī turpmāku attiecīgo ēku uzraudzību un apsargāšanu.

29 Ar dokumentu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2005. gada 22. decembrī, *Group 4 Falck* lūdza atļauju iestāties šajā lietā Komisijas prasījumu atbalstam. 2006. gada 4. janvārī galvenie lietas dalībnieki iesniedza savus apsvērumus par *Group 4 Falck* pieteikumu par iestāšanos lietā.

30 Ar dokumentu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2006. gada 4. janvārī, prasītāja iesniedza pieteikumu par pieteikuma par pagaidu noregulējumu konfidencialitāti attiecībā pret *Group 4 Falck*, kas tika apmierināts. 2006. gada 5. janvārī prasītāja Pirmās instances tiesas kancelejā iesniedza nekonfidenciālu pieteikuma par pagaidu noregulējumu versiju.

31 Ar 2006. gada 9. janvāra rīkojumu *Group 4 Falck* tika ļauts iestāties šajā lietā.

32 2006. gada 11. janvārī Komisija iesniedza savus apsvērumus par pieteikumu par pagaidu noregulējumu un pēc Pirmās instances tiesas lūguma saskaņā ar Reglamenta 64. panta 3. punktu iesniedza dokumentu, ko *Group 4 Falck* nosūtījusi Komisijai, nekonfidenciālu versiju, lai izpildītu ar attiecīgo iepirkumu saistīto līguma dokumentu 28. punktu.

33 Ar 2006. gada 7. februāra rīkojumu Pirmās instances tiesas priekšsēdētājs noraidīja prasītājas pieteikumu par pagaidu pasākumu noteikšanu, jo tā nebija pierādījusi, ka lūgto pagaidu pasākumu nenoteikšanas gadījumā tai varētu tikt nodarīts būtisks un neatgriezenisks kaitējums (T-437/05 R, Krājums, II-21. lpp.).

34 2006. gada 12. maijā prasītāja iesniedza pieteikumu par dažu prasības pieteikuma pielikumu konfidencialitāti. *Group 4 Falck* nav iesniegusi apsvērumus par šo pieteikumu.

35 Pamatojoties uz tiesneša referenta ziņojumu, Pirmās instances tiesa (sestā palāta) nolēma uzsākt mutvārdu procesu un, veicot Reglamenta 64. pantā paredzētos procesa organizatoriskos pasākumus, uzdeva lietas dalībniekiem rakstiskus jautājumus, uz kuriem tie atbildēja noteiktajā termiņā.

36 2008. gada 20. novembra tiesas sēdē tika uzklausīti lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumi un to atbildes uz Pirmās instances tiesas jautājumiem.

37 Tiesas sēdē *Group 4 Falck* lūdza Pirmās instances tiesu atļaut tai iesniegt vēstules, ar ko tā apmainījusies ar Valsts sertifikācijas un apstiprināšanas iestādi [*Société nationale de certification et d'homologation*] (turpmāk tekstā — "*SNCH*"). Prasītāja un Komisija iesniedza savus apsvērumus par šo lūgumu atļaut iesniegt dokumentus.

38 Šajā tiesvedībā prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— atcelt noraidošo lēmumu;

— atcelt lēmumu par līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu;

— atcelt iespējamo netiešo Komisijas lēmumu, ar ko tā atteicās atsaukt noraidošo lēmumu un lēmumu par līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu;

— atcelt abas Komisijas 2005. gada 7. un 14. decembra atbildes vēstules;

— piešķirt zaudējumu atlīdzību par morālo un mantisko kaitējumu, kas tai esot nodarīts;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

39 Prasītāja arī lūdza Pirmās instances tiesu procesa organizatorisko pasākumu ietvaros likt Komisijai darīt zināmus šādus faktus:

— piedāvājumu novērtēšanas komitejas sastāvu (locekļu uzvārdu, pakāpi, darba stāžu un amatu);

— iemeslus, kas pamatoja nobīdi starp konkursa datumu un datumu, kas norādīts iepriekšējā informatīvā paziņojumā *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;

— informāciju, kas ļauj pārbaudīt, vai *Group 4 Falck* pilda ar Komisiju noslēgto līgumu apstākļos, kas paredzēti līguma dokumentu 22. un 28. punktā.

40 Komisijas, ko atbalsta persona, kas iestājusies lietā, prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— prasību atcelt tiesību aktu atzīt par nepamatotu;

— prasību par zaudējumu atlīdzību atzīt par nepieņemamu;

— pakārtoti, prasību par zaudējumu atlīdzību atzīt par nepamatotu;

— piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

A — *Par procesa organizatoriskajiem pasākumiem*

41 Attiecībā uz lūgumu, kas attiecas uz konkursa norises laiku, Komisija iebildumu rakstā ir norādījusi iemeslus, ar kuriem ir pamatota paziņojuma par paredzamo publisko

iepirkumu publicēšanas atlikšana uz vēlāku laiku salīdzinājumā ar iepriekšējā informatīvajā paziņojumā norādīto datumu. Līdz ar to par šo lūgumu, kas ir zaudējis priekšmetu, vairs nav jālemj.

42 Attiecībā uz lūgumu pārbaudīt, vai *Group 4 Falck* ievēro kritēriju, kas līguma dokumentu 28. punktā iekļauts kā līguma izpildes nosacījums, no pastāvīgās judikatūras izriet, ka, izskatot prasību atcelt tiesību aktu, kas iesniegta, pamatojoties uz EKL 230. pantu, apstrīdētā tiesību akta likumību vērtē atkarībā no tiesību un faktiskajiem apstākļiem, kas pastāv dienā, kad tas ir ticis pieņemts (Tiesas 1979. gada 7. februāra spriedums apvienotajās lietās 15/76 un 16/76 Francija/Komisija, *Recueil*, 321. lpp., 7. punkts; Pirmās instances tiesas 1997. gada 22. janvāra spriedums lietā T-115/94 *Opel Austria*/Padome, *Recueil*, II-39. lpp., 87. un 88. punkts).

43 Tādējādi uz apsvērumiem, kas attiecas uz *Group 4 Falck* un Komisijas noslēgtā līguma izpildi, tiktāl, ciktāl tie veido faktiskos apstākļus pēc apstrīdētā tiesību akta pieņemšanas, nevar atsaukties, lai pamatotu pamatu, kura mērķis ir apšaubīt minēto tiesību aktu spēkā esamību.

44 No iepriekš izklāstītā izriet, ka pieteikumi par procesa organizatoriskajiem pasākumiem, kas attiecas uz konkursa norises laiku un līguma izpildi no *Group 4 Falck* puses, ir jānoraida.

45 Par lūgumu darīt zināmu novērtēšanas komitejas sastāvu tiks lemts, izskatot septīto šīs prasības atcelt tiesību aktu pamatu, kas pamatots ar pārskatāmības principa un tiesību piekļūt iestāžu dokumentiem pārkāpumu.

B — *Par iebilduma, kas pamatots ar paziņojuma par paredzamo publisko iepirkumu publicēšanas atlikšanu uz vēlāku laiku salīdzinājumā ar iepriekšējā informatīvajā paziņojumā norādīto datumu, pieņemamību*

1. *Lietas dalībnieku argumenti*

46 Prasītāja savā replikas rakstā izteica jaunu argumentu, kas pamatots ar paziņojuma par paredzamo publisko iepirkumu, kas saistīts ar konkursu, publicēšanas atlikšanu uz vēlāku laiku salīdzinājumā ar iepriekšējā informatīvajā paziņojumā norādīto datumu. Šīs izmaiņas konkursa norises laikā tai radīja sarežģītu situāciju saistībā ar Luksemburgas tiesību aktiem sociālajā jomā, ņemot vērā uzteikuma termiņus, kas tajos paredzēti atlaišanas gadījumā. Sākotnējā konkursa norises laika ievērošana tai būtu ļāvusi paredzēt atlaišanu vai atkārtotu pieņemšanu darbā pēc iespējamas tiesību noslēgt līgumu zaudēšanas.

47 Turklāt, ja būtu ticis ievērots iepriekšējā informatīvā paziņojumā paredzētais konkursa norises laiks, *Group 4 Falck* nebūtu varējusi piedalīties konkursa procedūrā, nepārkāpjot apņemšanos aktīvi nepiesaistīt nodoto sabiedrību klientus sešu mēnešu laika posmā no nodošanas, kas norādīts Komisijas 2004. gada 28. maija lēmumā (Lieta COMP/M.3396 — *GROUP 4 FALCK*/*SECURICOR*), kas ļāva veikt *Group 4 Falck A/S* un *Securicor plc* apvienošanu (turpmāk tekstā — "Komisijas 2004. gada 28. maija lēmums").

48 Komisija apstrīd šī argumenta pieņemamību, ko tā uzskata par jaunu pamatu, ņemot vērā Reglamenta 48. panta 2. punktu.

2. *Pirmās instances tiesas vērtējums*

49 Saskaņā ar Reglamenta 48. panta 2. punkta pirmo daļu tiesvedības laikā nav atļauts izvirzīt jaunus pamatus, izņemot gadījumus, kad tie ir saistīti ar tādiem tiesību vai faktiskiem apstākļiem, kas ir kļuvuši zināmi iztiesāšanas laikā.

50 Tomēr pamats, ar ko tiek paplašināts pamats, kurš iepriekš tieši vai netieši norādīts pieteikumā par lietas ierosināšanu un kuram ir cieša saikne ar to, ir jāatzīst par pieņemamu (Tiesas 1999. gada 14. oktobra spriedums lietā C-104/97 P *Atlanta*/Eiropas Kopiena, *Recueil*, I-6983. lpp., 29. punkts; Pirmās instances tiesas 2007. gada 8. marta spriedums lietā T-340/04 *France Télécom*/Komisija, Krājums, II-573. lpp., 164. punkts). Turklāt argumentus, kuru būtība ir cieši saistīta ar pieteikumā par lietas ierosināšanu norādītu pamatu, nevar uzskatīt par jauniem pamatiem un tos var iesniegt replikas stadijā vai tiesas sēdē (šajā sakarā skat. Tiesas 1958. gada 12. jūnija spriedumu lietā 2/57 *Compagnie des hauts fourneaux de Chasse*/Augstā Iestāde, *Recueil*, 129., 146. lpp.).

51 Šajā gadījumā prasītājas arguments, kas pamatots ar paziņojuma par paredzamo publisko iepirkumu publicēšanas atlikšanu uz vēlāku laiku salīdzinājumā ar iepriekšējā informatīvajā paziņojumā norādīto datumu, nav pamatots ne ar vienu tiesību vai faktisku apstākli, kas būtu kļuvis zināms iztiesāšanas laikā.

52 Tādējādi iebildums, kas pamatots ar sarežģīto situāciju, kādā šīs atlikšanas dēļ bija nonākusi prasītāja saistībā ar Luksemburgas tiesību aktiem sociālajā jomā, kas piemērojami atlaišanai, ir nepieņemams, jo ar to netiek paplašināts pamats, kas iepriekš norādīts prasības pieteikumā, un tam nav ciešas saiknes ar šādu pamatu.

53 Savukārt iebildumam, ka iepriekšējā informatīvajā paziņojumā norādītā konkursa norises laika ievērošana būtu liegusi *Group 4 Falck* piedalīties konkursā, ir cieša saikne ar ceturto prasības pieteikumā norādīto pamatu, kas pamatots ar Komisijas 2004. gada 28. maija lēmuma pārkāpumu. Līdz ar to arguments, kas pamatots ar paziņojuma par

paredzamo publisko iepirkumu publicēšanas atlikšanu uz vēlāku laiku salīdzinājumā ar iepriekšējā informatīvajā paziņojumā norādīto datumu, ir daļēji pieņemams, jo tas pamato prasītājas ceturto pamatu, ar kuru kopā tas tādējādi tiks izskatīts

C — *Par prasību atcelt tiesību aktu*

1. *Par pieņemamību*

54 Tā kā prasības pieņemamības nosacījumi ir saistīti ar absolūtu šķērsli tiesas procesam (skat. Tiesas 1987. gada 7. oktobra rīkojumu lietā 108/86 *D.M.*/Padome un *CES*, *Recueil*, 3933. lpp., 10. punkts, un Pirmās instances tiesas 2008. gada 22. oktobra spriedumu lietā T-309/04 *TV 2/Danmark*/Komisija, Krājums, II-2935. lpp., 62. punkts un tajā minētā judikatūra), Pirmās instances tiesai pēc savas ierosmes ir jāpārbauda, vai šie nosacījumi ir izpildīti.

a) Par netieša noraidoša Komisijas lēmuma esamību

55 No judikatūras izriet, ka principā, nepastāvot skaidrām tiesību normām, kas nosaka termiņu, kura beigās uzskata, ka iestāde, kam ir jāpauž sava nostāja, ir pieņēmusi netiešu lēmumu, un kurās ir noteikts šī lēmuma saturs, iestādes klusēšanu vien nevar pielīdzināt lēmumam, neapšaubot Līgumā izveidoto tiesību aizsardzības līdzekļu sistēmu (Tiesas 2004. gada 9. decembra spriedums lietā C-123/03 P Komisija/*Greencore*, *Recueil*, I-11647. lpp., 45. punkts; Pirmās instances tiesas 1999. gada 13. decembra spriedums apvienotajās lietās T-189/95, T-39/96 un T-123/96 *SGA*/Komisija, *Recueil*, II-3587. lpp., 27. punkts, un apvienotajās lietās T-190/95 un T-45/96 *Sodima*/Komisija, *Recueil*, II-3617. lpp., 32. punkts).

56 Šajos īpašajos apstākļos šis princips var netikt piemērots, līdz ar to iestādes klusēšanu vai bezdarbību izņēmuma kārtā var uzskatīt par netiešu noraidošu lēmumu (iepriekš šī sprieduma 55. punktā minētais spriedums lietā Komisija/*Greencore*, 45. punkts).

57 Šajā gadījumā prasītāja lūdz atcelt Komisijas netiešo lēmumu, ar ko tā ir atteikusies atsaukt lēmumu par līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu un noraidošo lēmumu. Tomēr nevienā Finanšu regulas vai Īstenošanas kārtības noteikumā nav noteikts termiņš, kura beigās uzskata, ka līgumslēdzēja iestāde, kam ir jāpārskata savs lēmums par līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu vai savs noraidošais lēmums, ir pieņēmusi netiešu lēmumu.

58 Turklāt prasītāja neatsaucas ne uz vienu īpašu apstākli, kas ļautu izņēmuma kārtā Komisijas klusēšanu pielīdzināt netiešam noraidošam lēmumam.

59 No iepriekš izklāstītā izriet, ka prasītājas prasījumi ir nepieņemami, jo tie ir saistīti ar iespējama Komisijas netieša noraidoša lēmuma atcelšanu.

b) Par tiesību aktu ar juridiski saistošu iedarbību esamību

60 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru tiesību akti vai lēmumi, par kuriem var celt prasību tos atcelt EKL 230. panta nozīmē, ir pasākumi ar juridiski saistošu iedarbību, kas var ietekmēt prasītāja intereses, konkrētā veidā grozot tā tiesisko situāciju (Tiesas 1981. gada 11. novembra spriedums lietā 60/81 *IBM*/Komisija, *Recueil*, 2639. lpp., 9. punkts, un 1989. gada 14. februāra spriedums lietā 346/87 *Bossi*/Komisija, *Recueil*, 303., 332. lpp.).

61 Par tādu ir uzskatāms lēmums piešķirt tiesības noslēgt līgumu.

62 Attiecībā uz Komisijas 2005. gada 30. novembra, 2005. gada 7. decembra un 2005. gada 14. decembra vēstulēm, kas nosūtītas prasītājai, ir jāpārliecinās, ka tajās patiešām ir iekļauts lēmums EKL 230. panta nozīmē.

63 Saskaņā ar judikatūru nepietiek ar to, ka Kopienu iestāde vēstuli ir nosūtījusi tās adresātam, atbildot uz pēdējā minētā izteiktu lūgumu, lai to varētu atzīt par lēmumu EKL 230. panta nozīmē, kas tādējādi sniedz iespēju iesniegt prasību atcelt tiesību aktu (Tiesas 1993. gada 27. janvāra rīkojums lietā C-25/92 *Miethke*/Parlaments, *Recueil*, I-473. lpp., 10. punkts; Pirmās instances tiesas 1996. gada 22. maija spriedums lietā T-277/94 *AITEC*/Komisija, *Recueil*, II-351. lpp., 50. punkts, un Pirmās instances tiesas 1998. gada 11. decembra rīkojums lietā T-22/98 *Scottish Soft Fruit Growers*/Komisija, *Recueil*, II-4219. lpp., 34. punkts). Attiecīgajā vēstulē ir jābūt paredzētiem pasākumiem, kas atbilst šī sprieduma 60. punktā norādītajai definīcijai.

64 Šajā gadījumā 2005. gada 30. novembra vēstule, kurā Komisija precīzi un nepārprotami informē prasītāju par tās kandidatūras noraidīšanu, konkrētā veidā groza tās tiesisko stāvokli un līdz ar to veido apstrīdamu lēmumu.

65 Savukārt Komisijas 2005. gada 7. decembra vēstulē prasītājai ir norādīts, ka tās juridiskais dienests ir saņēmis vienu no jautājumiem, ko tā uzdevusi savā iepriekšējā vēstulē, par iespējamo vienlīdzīgas attieksmes pret pretendentiem principa pārkāpumu. Turklāt tā noraida dažus no argumentiem, ko prasītāja paudusi savās 2005. gada 5. decembra vēstulēs, lai pamatotu lūgumu pārskatīt lēmumu piešķirt tiesības noslēgt līgumu un noraidošo lēmumu, kas attiecas uz 2003. gada 19. decembra likuma, ar ko transponē Direktīvu 2001/23, pārkāpumu, kā arī prasītājas apgalvojumu, ka Komisija ir devusi norādījumus *Brink's* darbiniekam no *Brink's* personāla savākt *curriculum vitae* un motivācijas vēstules, lai šos dokumentus nodotu *Group 4 Falck*.

66 Šī vēstule ir tikai informatīva. Ar to prasītāja tikai tiek informēta, ka ir notikusi vēršanās Komisijas juridiskajā dienestā un ka tas uzskata, ka 2003. gada 19. decembra likums nevar būt pārkāpts, un ar to tiek noraidīta jebkādu norādījumu *Brink's* personālam pastāvēšana. Tādējādi tai nav juridiski saistošas iedarbības, kas var ietekmēt prasītājas, kuras tiesisko stāvokli tā nekādā gadījumā nav konkrētā veidā grozījusi, intereses.

67 Attiecībā uz Komisijas 2005. gada 14. decembra vēstuli ir jānorāda, ka tai piemīt divi dažādi aspekti. Ar šo vēstuli Komisija, pirmkārt, informē prasītāju par savu atteikšanos tai darīt zināmu precīzu novērtēšanas komitejas sastāvu un, otrkārt, precizē noraidošā lēmuma pamatojumu.

68 Attiecībā uz atteikumu darīt zināmu novērtēšanas komitejas sastāvu ir jāatgādina, pirmkārt, ka Regula Nr. 1049/2001 ir piemērojama visiem rakstveida pieteikumiem piekļūt iestāžu dokumentiem un, otrkārt, ka šīs regulas 3. panta a) punktā dokuments ir definēts kā "jebkura satura informācija neatkarīgi no tās pasniegšanas veida (uz papīra, elektroniskā formā vai skaņu, vizuālie un audiovizuālie ieraksti), kas skar iestādes politiku, darbību un lēmumus". Līdz ar to lūgums sniegt papildu informāciju par novērtēšanas komitejas sastāvu, ko prasītāja izteikusi savā 2005. gada 8. decembra vēstulē, ir lūgums piekļūt dokumentam atbilstoši Regulas Nr. 1049/2001 3. panta a) punktam.

69 Piekļuves Komisijas dokumentiem procedūra, ko reglamentē Regulas Nr. 1049/2001 6.–8. pants, kā arī Komisijas 2001. gada 5. decembra Lēmuma 2001/937/EK, EOTK, *Euratom*, ar ko groza Komisijas reglamentu (OV L 345, 94. lpp.), pielikuma 2.–4. pants, norisinās divos posmos. Pirmajā posmā pieprasījuma iesniedzējam ir jāvēršas Komisijā ar sākotnējo pieprasījumu piekļūt dokumentiem. Principā Komisijai uz sākotnējo pieprasījumu ir jāatbild piecpadsmit darbdienu laikā no minētā pieprasījuma reģistrācijas. Otrajā posmā pilnīga vai daļēja noraidījuma gadījumā pieprasījuma iesniedzējs piecpadsmit darbdienu laikā pēc Komisijas sākotnējās atbildes saņemšanas var iesniegt apstiprinājuma pieprasījumu Komisijas ģenerālsekretāram, uz kuru tam principā ir jāatbild piecpadsmit darbdienu laikā no minētā pieprasījuma reģistrācijas. Pilnīga vai daļēja noraidījuma gadījumā pieprasījuma iesniedzējs var iesniegt prasību

tiesā pret Komisiju vai iesniegt sūdzību Eiropas ombudam atkarībā no nosacījumiem, kas paredzēti attiecīgi EKL 230. un 195. pantā.

70 Saskaņā ar judikatūru no Lēmuma 2001/937 pielikuma 3. un 4. panta, kā arī Regulas Nr. 1049/2001 8. panta piemērošanas vienlaikus izriet, ka atbilde uz sākotnējo pieprasījumu ir tikai pirmā nostāja, kas pieprasījuma iesniedzējam dod iespēju lūgt Komisijas ģenerālsekretāru pārskatīt attiecīgo nostāju (šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas 2006. gada 6. jūlija spriedumu apvienotajās lietās T-391/03 un T-70/04 *Franchet* un *Byk*/Komisija, Krājums, II-2023. lpp., 47. punkts, un 2008. gada 5. jūnija spriedumu lietā T-141/05 *Internationaler Hilfsfonds*/Komisija, Krājumā nav publicēts, kopsavilkums — Krājums, II-84.* lpp., 56. un 109. punkts).

71 Tādējādi tikai pasākumam, ko veicis Komisijas ģenerālsekretārs, kam piemīt lēmuma raksturs un kas pilnībā aizstāj iepriekšējo nostāju, var būt juridiska iedarbība, kura var ietekmēt pieprasījuma iesniedzēja intereses, un par ko tādējādi var iesniegt prasību to atcelt saskaņā ar EKL 230. pantu (šajā sakarā skat. šī sprieduma 70. punktā minēto spriedumu lietā *Franchet* un *Byk*/Komisija, 48. punkts, un 70. punktā minēto spriedumu lietā *Internationaler Hilfsfonds*/Komisija, 57. un 109. punkts).

72 Šajā gadījumā atbilde, kas iekļauta 2005. gada 14. decembra vēstulē prasītājai, ir Komisijas sākotnējā atbilde Regulas Nr. 1049/2001 7. panta 1. punkta nozīmē, kurā tā darīja zināmu savu nodomu noraidīt tās pieprasījumu. Šī sākotnējā atbilde prasītājai sniedza iespēju, ievērojot noteiktos termiņus, lūgt Komisijas ģenerālsekretāru pārskatīt šo pirmo nostāju, pieņemot galīgu lēmumu.

73 Prasītāja pēc šīs sākotnējās atbildes Komisijai nenosūtīja apstiprinājuma pieprasījumu. Tā kā prasību var celt tikai par ģenerālsekretāra lēmumu, šādu prasību principā nevar celt par 2005. gada 14. decembra vēstuli.

74 Komisijas 2005. gada 14. decembra vēstulē tomēr ir pieļauts formas trūkums. Komisija nav informējusi prasītāju par tās tiesībām iesniegt apstiprinājuma pieprasījumu, kā tas ir noteikts Regulas Nr. 1049/2001 7. panta 1. punktā.

75 Šī pārkāpuma dēļ prasība atcelt sākotnējo pieprasījumu izņēmuma kārtā ir pieņemama. Pretējā gadījumā Komisija varētu izvairīties no pārbaudes Kopienu tiesā formas trūkuma dēļ, kurā tā ir vainojama. No judikatūras izriet, ka, tā kā Eiropas Kopiena ir tiesību kopiena, kurā iestādes ir pakļautas pārbaudei par to pieņemto tiesību aktu atbilstību Līgumam, procesuālie noteikumi, kas ir piemērojami prasībām, kas tiek iesniegtas Kopienu tiesā, ir jāinterpretē cik vien iespējams tādā veidā, lai šie noteikumi varētu tikt piemēroti tādā veidā, kas sekmē mērķa nodrošināt efektīvu tiesību, kas tiesību subjektiem izriet no Kopienu tiesībām, aizsardzību tiesā izpildi (skat. Tiesas 2008. gada 17. jūlija spriedumu lietā C-521/06 P *Athinaïki Techniki*/Komisija, Krājums, I-5829. lpp., 45. punkts un tajā minētā judikatūra). Prasība par pārbaudi tiesā ir vispārējs Kopienu tiesību princips, kas izriet no dalībvalstu kopējām konstitucionālajām tradīcijām un kas ir nostiprināts Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijā (ECTK), kas parakstīta Romā 1950. gada 4. novembrī, 6. un 13. pantā (Tiesas 1986. gada 15. maija spriedums lietā 222/84 *Johnston*, *Recueil*, 1651. lpp., 18. punkts; 2001. gada 27. novembra spriedums lietā C-424/99 Komisija/Austrija, *Recueil*, I-9285. lpp., 45. punkts, un 2002. gada 25. jūlija spriedums lietā C-50/00 P *Unión de Pequeños Agricultores*/Padome, *Recueil*, I-6677. lpp., 39. punkts). Turklāt tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību ir atkārtoti apstiprinātas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas, kas pasludināta 2000. gada 7. decembrī Nicā (OV 2000, C 364, 1. lpp.), 47. pantā.

76 Turklāt 2005. gada 14. decembra vēstulē tikai ir precizēts noraidošā lēmuma pamatojums, sniedzot papildu informāciju par piedāvājumu kvalitatīvo vērtējumu. Šajā jautājumā tai nepiemīt lēmuma raksturs un tā nav apstrīdams akts EKL 230. panta nozīmē.

77 No iepriekš izklāstītā izriet, ka prasījumi, kas vērsti pret Komisijas 2005. gada 7. un 14. decembra vēstulēm, ir nepieņemami, izņemot saistībā ar atteikumu darīt zināmu novērtēšanas komitejas sastāvu.

78 Līdz ar to šīs prasības priekšmets ir jāierobežo, iekļaujot tajā lēmuma piešķirt tiesības noslēgt līgumu un noraidošā lēmuma, kā arī Komisijas 2005. gada 14. decembra vēstulē iekļautā noraidošā lēmuma darīt zināmu novērtēšanas komitejas sastāvu atcelšanu, un par nepieņemamiem jāatzīst prasījumi, kas vērsti pret iespējamo netiešo lēmumu, ar kuru Komisija ir atteikusies atsaukt lēmumu piešķirt tiesības noslēgt līgumu un noraidošo lēmumu, un pret abām Komisijas 2005. gada 7. un 14. decembra atbildes vēstulēm, izņemot saistībā ar atteikumu darīt zināmu novērtēšanas komitejas sastāvu.

2. *Par lietas būtību*

79 Prasītāja savas prasības atcelt tiesību aktu pamatojumam norāda septiņus pamatus, proti, vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu, jo Komisija līguma dokumentos nav paredzējusi pārņemt to darbinieku darba līgumus, ko prasītāja norīkojusi darbā uzraudzības līguma izpildei, 2003. gada 19. decembra likuma un Direktīvas 2001/23, ko ar to transponē, noteikumu pārkāpumu, vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu, jo personas, kas iestājusies lietā, rīcībā bija īpaša informācija, Komisijas 2004. gada 28. maija lēmuma un konkurences tiesību normu pārkāpumu, pienākuma norādīt pamatojumu, pārskatāmības principa un tiesību piekļūt iestāžu dokumentiem pārkāpumu, publiskā iepirkuma tiesību normu pārkāpumu, līguma dokumentu pārkāpumu saistībā ar kritērija, kas attiecas uz brīvprātīgā glābšanas dienesta darbinieka vai ugunsdzēsēja pamatapmācību, novērtējumu un acīmredzamu kļūdu vērtējumā, un pārskatāmības principa un tiesību piekļūt iestāžu dokumentiem pārkāpumu.

80 Vispirms ir jānorāda, ka visi prasītājas pamati, proti, pieņemamo prasītājas prasījumu daļas, izņemot septīto, ir vērsti uz lēmuma piešķirt tiesības noslēgt līgumu un noraidošā

lēmuma atcelšanu. Septītais pamats ir formulēts, lai pamatotu lūgumu atcelt Komisijas 2005. gada 14. decembra vēstuli.

81 Attiecībā uz sešiem pirmajiem pamatiem, kuri ir vērsti uz lēmuma piešķirt tiesības noslēgt līgumu un noraidošā lēmuma atcelšanu, Pirmās instances tiesa uzskata par lietderīgu vispirms pārbaudīt lēmuma piešķirt tiesības noslēgt līgumu likumību.

82 Pirmais pamats paredz, ka 2003. gada 19. decembra likuma nepiemērojamības gadījumā Komisijai būtu vajadzējis likt jaunajam pretendentam, kuram ir piešķirtas tiesības noslēgt līgumu, atjaunot visus darba līgumus ar prasītājas darbiniekiem atbilstoši vienlīdzīgas attieksmes principam. Tādējādi šis pamats ir pakārtots otrajam pamatam, līdz ar to vispirms ir jāizskata otrais pamats.

a) Par otro pamatu, kas pamatots ar 2003. gada 19. decembra likuma, ar ko transponē Direktīvu 2001/23, noteikumu pārkāpumu

83 Šo pamatu veido divas daļas, kas pamatotas, pirmkārt, ar *Group 4 Falck* piedāvājuma prettiesiskumu un, otrkārt, ar Komisijas līguma dokumentu prettiesiskumu.

Par pirmo daļu, kas pamatota ar *Group 4 Falck* piedāvājuma prettiesiskumu

— Lietas dalībnieku argumenti

84 Prasītāja apgalvo, ka, ja 2003. gada 19. decembra likums un Direktīva 2001/23, kas ar to tiek transponēta, ir piemērojami šajā lietā, no tā izriet, ka *Group 4 Falck* piedāvājums ir prettiesisks, jo tajā nav bijis paredzēts pienākums pārņemt darba līgumus ar *Brink's* darbiniekiem, kas pieņemti ar Komisiju noslēgtā darba uzraudzības līguma izpildei.

85 Tā norāda, ka *Group 4 Falck* prasītājai nosūtītajā 2005. gada 14. decembra vēstulē apstiprināja savu nodomu neievērot 2003. gada 19. decembra likumu, jo *Group 4 Falck* tajā paskaidroja, ka tā darbā varēs pieņemt tikai apmēram 40 personas prioritāri no bijušajiem *Brink's* darbiniekiem. Tā uzsver, ka 2006. gada 31. martā *Group 4 Falck* bija pārņēmusi 56 no 173 darbiniekiem, ko *Brink's* bija norīkojis darbā iepirkuma līguma izpildei.

86 Tādējādi prasītāja uzskata, ka *Group 4 Falck* ir pārkāpusi Luksemburgas tiesību aktus un Direktīvu 2001/23, kas ar tiem tiek transponēta, pārņemot tikai daļu no tās agrākajiem darbiniekiem, nesaglabājot viņu tiesības. Līdz ar to Komisijas atteikums atsaukt savu lēmumu piešķirt tiesības noslēgt līgumu, neraugoties uz informāciju, ko tai bija darījusi zināmu prasītāja, ir prettiesisks.

87 Komisija apstrīd prasītājas norādītā likuma piemērojamību, jo šajā gadījumā nav notikusi nekāda uzņēmuma nodošana. Tā pakārtoti norāda, ka pat tad, ja būtu notikusi uzņēmuma nodošana, tā nevarēja par to zināt brīdī, kad sagatavoja konkursu.

88 *Group 4 Falck* piekrīt Komisijas nostājai par 2003. gada 19. decembra likuma nepiemērojamību. Tā arī norāda, ka, ņemot vērā, ka būtiskas personāla daļas pārņemšana ir noteicošs nosacījums uzņēmuma nodošanas gadījumā un ka līguma dokumentos tas nebija paredzēts, Direktīva 2001/23 nevarēja tikt piemērota *a priori*.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

89 Saskaņā ar Direktīvas 2001/23 1. panta 1. punkta a) apakšpunkta noteikumiem, kas Luksemburgas tiesībās transponēti ar 2003. gada 19. decembra likuma 1. pantu, uz ko atsaucas prasītāja, minētā direktīva "attiecas uz jebkuru uzņēmuma, uzņēmējsabiedrības vai uzņēmuma vai uzņēmējsabiedrības daļas īpašumtiesību pāreju citam darba devējam īpašumtiesību nodošanas vai uzņēmumu apvienošanas dēļ".

90 Saskaņā ar šī paša panta 1. punkta b) apakšpunktu "īpašumtiesību nodošana šīs direktīvas nozīmē notiek tad, ja pāriet īpašumtiesības uz ekonomisku vienību, kas saglabā savu identitāti, paredzot organizētu resursu sagrupēšanu ar mērķi turpināt saimniecisko darbību neatkarīgi no tā, vai tā ir pamata vai palīgdarbība".

91 Saskaņā ar Tiesas judikatūru izšķirošais kritērijs, lai noteiktu, vai pastāv nodošana Direktīvas 2001/23 nozīmē, ir tas, vai attiecīgā vienība saglabā savu identitāti, kas izriet no faktiskas darbības turpināšanas vai no darbības pārņemšanas (pēc analoģijas skat. Tiesas 1986. gada 18. marta spriedumu lietā 24/85 *Spijkers*, *Recueil*, 1119. lpp., 11. un 12. punkts, un 1997. gada 11. marta spriedumu lietā C-13/95 *Süzen*, *Recueil*, I-1259. lpp., 10. punkts).

92 Tas vien, ka pakalpojums, ko sniedz iepriekšējais un jaunais iepirkuma līguma noslēdzējs, ir līdzīgs, neļauj secināt, ka ir notikusi saimnieciskas vienības nodošana no viena uzņēmuma otram. Šādu vienību nevar reducēt tikai uz tās veicamo darbību. Tās identitāte izriet arī no citiem apstākļiem, piemēram, personāla, kas to veido, tās vadības,

darba organizācijas, darbības metodēm vai arī attiecīgā gadījumā tās rīcībā esošajiem darbības līdzekļiem (Tiesas 1998. gada 10. decembra spriedums apvienotajās lietās C-173/96 un C-247/96 *Hidalgo* u.c., *Recueil*, I-8237. lpp., 30. punkts).

93 Tādējādi, tā kā tādā jomā kā apsargāšana, kurā darbība galvenokārt balstīta uz darbaspēku, darbinieku kopums, ko ilgstoši vieno kopīga darbība, var atbilst saimnieciskai vienībai, šāda vienība spēj saglabāt savu identitāti arī pēc tās nodošanas, kad jaunais iepirkuma līguma noslēdzējs ne tikai turpina attiecīgo darbību, bet skaita un kompetences ziņā pārņem arī būtisku daļu no darbiniekiem, ko tā priekštecis izmantoja iepriekš šim uzdevumam (iepriekš šī sprieduma 92. punktā minētais spriedums lietā *Hidalgo* u.c., 32. punkts).

94 No iepriekš izklāstītā izriet, ka šajā gadījumā uzņēmuma nodošana iepriekšējā un jaunā iepirkuma līguma noslēdzēja starpā bija atkarīga no tā, vai jaunais iepirkuma līguma noslēdzējs, iespējams, skaita un kompetences ziņā pārņems būtisku to darbinieku daļu, ko prasītāja bija norīkojusi darbā līguma izpildei. Tādējādi Komisija nevarēja, ne publicējot paziņojumu par konkursu, ne datumā, kad tika pieņemts lēmums piešķirt tiesības noslēgt līgumu, zināt, vai pastāvēja faktiskie apstākļi, kādi vajadzīgi, lai būtu notikusi uzņēmuma nodošana, kas izraisa 2003. gada 19. decembra likuma, ar ko transponē Direktīvu 2001/23 piemērošanu.

95 Turklāt prasītājas minētajā 2005. gada 14. decembra vēstulē, kurā *Group 4 Falck* bija darījusi zināmu savu vēlmi papildus pieņemt darbā 40 personas prioritāri no *Brink's* darbiniekiem, kas norīkoti darbā tās noslēgtā iepirkuma līguma izpildei, ir pausts tikai nodoms. To nevar pielīdzināt būtiskas to darbinieku daļas skaita un kompetences ziņā (pavisam 173) pārņemšanai, ko *Brink's* bija norīkojis strīdīgā iepirkuma līguma izpildei, proti, nosacījumam, kas judikatūrā paredzēts, lai varētu uzskatīt, ka ir notikusi uzņēmuma nodošana (šajā sakarā skat. iepriekš šī sprieduma 92. punktā minēto spriedumu lietā *Hidalgo* u.c., 32. punkts).

96 Turklāt šis nodoms tika izteikts pēc *Group 4 Falck* piedāvājuma iesniegšanas un lēmuma piešķirt tiesības noslēgt līgumu. Izskatot prasību atcelt tiesību aktu, kas pamatota ar EKL 230. pantu, attiecīgā Kopienu tiesību akta likumība jāvērtē atkarībā no faktiskajiem un tiesību apstākļiem, kas pastāvēja datumā, kad šis akts tika pieņemts (iepriekš šī sprieduma 42. punktā minētais spriedums lietā Francija/Komisija, 7. punkts; Pirmās instances tiesas 1998. gada 25. jūnija spriedums apvienotajās lietās T-371/94 un T-394/94 *British Airways* u.c./Komisija, *Recueil*, II-2405. lpp., 81. punkts, un 2004. gada 14. janvāra spriedums lietā T-109/01 *Fleuren Compost*/Komisija, *Recueil*, II-127. lpp., 50. punkts), un no informācijas, kas iestādei, kura pieņēmusi tiesību aktu, varēja būt brīdī, kad tā šo aktu pieņēma (šajā sakarā skat. Tiesas 2002. gada 24. septembra spriedumu apvienotajās lietās C-74/00 P un C-75/00 P *Falck* un *Acciaierie di Bolzano*/Komisija, *Recueil*, I-7869. lpp., 168. punkts). Tādējādi prasītāja nevar Kopienu tiesā atsaukties uz faktiskajiem apstākļiem, kas iestājušies pēc lēmuma piešķirt tiesības noslēgt līgumu vai par kuriem Komisija nevarēja zināt tā pieņemšanas laikā. Tas pats attiecas uz prasītājas apgalvojumu, ka *Group 4 Falck* 2006. gada 31. martā esot pārņēmusi 56 no 173 darbiniekiem, ko tā bija nodarbinājusi strīdīgā iepirkuma līguma izpildei.

97 Tādējādi ir jāsecina, ka faktiskie apstākļi, kas vajadzīgi, lai būtu notikusi uzņēmuma nodošana, nepastāvēja ne brīdī, kad *Group 4 Falck* 2005. gada 12. oktobrī iesniedza piedāvājumu, ne arī brīdī, kad tika pieņemts lēmums piešķirt tiesības noslēgt līgumu.

98 Turklāt vairs nav jāatbild uz prasītājas iebildumu par Komisijas atteikuma atsaukt savu lēmumu piešķirt tiesības noslēgt līgumu prettiesiskumu, ņemot vērā, ka nepastāv netiešs noraidošs lēmums un ka prasītājas prasījumi atcelt Komisijas 2005. gada 7. un 14. decembra vēstules ir nepieņemami, izņemot saistībā ar atteikumu darīt zināmu novērtēšanas komitejas sastāvu.

99 Līdz ar to ir jāuzskata, ka prasītājas argumentam nevar piekrist.

100 No iepriekš izklāstītā izriet, ka šī daļa ir jānoraida.

Par otro daļu, kas pamatota ar Komisijas līguma dokumentu prettiesiskumu

— Lietas dalībnieku argumenti

101 Prasītāja pārmet Komisijai, ka pretendentiem nodotajos līguma dokumentos tā nav norādījusi darbinieku inventāru un viņu līgumu nosacījumus. Nepastāvot šādam inventāram, būtu bijis neiespējami, ka vienā no piedāvājumiem, ko iesnieguši citi pretendenti, varētu būt paredzēta minēto darbinieku pārņemšana.

102 Komisija uzskata, ka pat tad, ja pieņem, ka uzņēmuma nodošana būtu pierādīta, no tā nevarētu izrietēt līgumslēdzējas iestādes pienākums līguma dokumentos noteikt darba līgumu pārņemšanu.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

103 Saskaņā ar labas pārvaldības un lojālas Kopienu iestāžu un dalībvalstu sadarbības principiem iestādēm ir pienākums nodrošināt, ka konkursa nosacījumi nemudina potenciālos pretendentus pārkāpt valsts tiesību aktus, kas piemērojami to darbībai (šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas 2000. gada 6. jūlija spriedumu lietā T-139/99 *AICS*/Parlaments, *Recueil*, II-2849. lpp., 41. punkts).

104 Šajā gadījumā *Brink's* darbinieku inventāra neesamību līguma dokumentos nevar uzskatīt par tādu, kas mudina pretendentus vai izraudzīto pretendentu pārkāpt valsts tiesību aktus par darbinieku tiesību saglabāšanu uzņēmuma nodošanas gadījumā. Komisija savos līguma dokumentos nav paredzējusi nosacījumu, kas noteikti izraisītu 2003. gada 19. decembra likuma pārkāpumu, padarot neiespējamu jebkādu darba līgumu pārņemšanu uzņēmuma nodošanas gadījumā. Līguma dokumentos iekļautie

nosacījumi par personālu vien, proti, prasība par minimālo viena, trīs vai piecu gadu profesionālo pieredzi atkarībā no ieņemamā amata un prasība, ka vismaz 10 % no drošības aģentiem ir jābūt iegūtai brīvprātīgā glābšanas dienesta darbinieka un/vai ugunsdzēsēja pamatizglītībai, netraucē izpildīt iespējamo pienākumu, kas izriet no 2003. gada 19. decembra likuma, pārņemt to darbinieku darba līgumus, ko *Brink's* bija norīkojis darbā uzraudzības līguma izpildei.

105 Turklāt līguma dokumentos skaidri bija paredzēts, ka, parakstot līgumu, pretendentam, kuram piešķirtas tiesības noslēgt līgumu, ir jāatbilst Luksemburgā spēkā esošajam tiesiskajam regulējumam, tādējādi aicinot pretendentus pārliecināties, ka tie izpilda spēkā esošos valsts tiesību aktus.

106 No iepriekš izklāstītā izriet, ka prasītājas izvirzītais iebildums par tās darbinieku inventāra neesamību līguma dokumentos ir jānoraida.

b) Par pirmo pamatu, kas pamatots ar publiskajiem iepirkumiem piemērojamā vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

107 Prasītāja uzskata, ka Komisija, par minimālo darba stāžu nosakot vienu gadu, tai ir radījusi nelabvēlīgu situāciju, jo, tā kā tā pilda iepirkuma līgumu kopš 70. gadiem, tā nodarbina lielu skaitu darbinieku, kuru darba stāžs ir lielāks nekā viens gads, kas veido zināmas personāla izmaksas, ko citi pretendenti nevarēja iekļaut savos piedāvājumos. Ja visu to *Brink's* darbinieku darba līgumu pārņemšana, saglabājot viņu tiesības, kas

norīkoti darbā strīdīgā iepirkuma līguma izpildei, nebūtu jaunā veiksmīgā pretendenta pienākums, Komisijai būtu jāparedz šāds pienākums, lai novērstu šādu vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu.

108 Prasītāja uzskata, ka pienākums pārņemt darba līgumus nebūtu traucējis citiem pretendentiem piedāvāt zemākas izmaksas, optimizējot citus savu piedāvājumu aspektus.

109 Komisija norāda, ka nosacījums par darbinieku minimālo viena gada profesionālo pieredzi ir reālistiska prasība, kas pielāgota tās telpu uzraudzības uzdevuma īpatnībām, kas turklāt sekmēja iepirkuma līguma pakļaušanu cik vien iespējams plašākai konkurencei.

110 Tā piebilst, ka prasība par ilgāku minimālo profesionālo pieredzi, lai ņemtu vērā ar algu izmaksu saistītās *Brink's* saistības, būtu bijusi diskriminējoša attiecībā uz citiem pretendentiem.

111 Komisija turklāt uzskata, ka saskaņā ar Luksemburgas tiesībām tai nebija tiesību noteikt pienākumu pārņemt darba līgumus.

Pirmās instances tiesas vērtējums

112 Saskaņā ar Finanšu regulas 89. panta 1. punkta noteikumiem visi publiskā iepirkuma līgumi, kurus pilnīgi vai daļēji finansē no budžeta, atbilst pārredzamības, proporcionalitātes, vienlīdzīgas attieksmes un nediskriminācijas principiem.

113 Tādējādi saskaņā ar pastāvīgo judikatūru līgumslēdzējai iestādei katrā konkursa procedūras posmā ir jāievēro vienlīdzīgas attieksmes pret pretendentiem princips un līdz ar to jāievēro visu pretendentu iespēju vienlīdzība (Tiesas 2004. gada 29. aprīļa spriedums lietā C-496/99 P Komisija/*CAS Succhi di Frutta*, *Recueil*, I-3801. lpp., 108. punkts; Pirmās instances tiesas 1998. gada 17. decembra spriedums lietā T-203/06 *Embassy Limousines & Services*/Parlaments, *Recueil*, II-4239. lpp., 85. punkts, un 2007. gada 12. jūlija spriedums lietā T-250/05 *Evropaïki Dynamiki*/Komisija, Krājumā nav publicēts, kopsavilkums — Krājums, II-85.* lpp., 45. punkts).

114 Vienlīdzīgas attieksmes pret pretendentiem princips, kura mērķis ir veicināt veselīgas un efektīvas konkurences attīstību starp uzņēmumiem, kas piedalās publiskā iepirkuma procedūrā, paredz, ka visiem pretendentiem ir jābūt vienādām iespējām, formulējot savu piedāvājumu noteikumus, un tādējādi tas nozīmē, ka visu konkurentu piedāvājumi ir pakļauti vienādiem nosacījumiem (skat. Pirmās instances tiesas 2008. gada 12. marta spriedumu lietā T-332/03 *European Network*/Komisija, Krājumā nav publicēts, kopsavilkums — Krājums, II-32.* lpp., 125. punkts un tajā minētā judikatūra).

115 Pārredzamības principa, kas ar to ir cieši saistīts, galvenais mērķis ir nodrošināt, ka nepastāv līgumslēdzējas iestādes favorītisma un patvaļas risks. Tas nozīmē, ka visi iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūras nosacījumi un noteikumi skaidri, precīzi un nepārprotami ir formulēti paziņojumā par paredzamo publisko iepirkumu vai līguma dokumentos (iepriekš šī sprieduma 113. punktā minētais spriedums lietā Komisija/*CAS Succhi di Frutta*, 111. punkts).

116 Šādā pašā nozīmē Īstenošanas kārtības 131. panta 1. punkta pirmajā daļā ir paredzēts, ka "ar tehniskajām specifikācijām ir jāsniedz kandidātiem un pretendentiem vienādas piekļuves iespējas, un līdz ar to nedrīkst radīt nepamatotus šķēršļus līdzdalībai piedāvājumu konkursā".

117 Šajā gadījumā prasītāja apgalvo, ka, līguma dokumentos nosakot minimālo viena gada profesionālo pieredzi, konkurss neļautu nodrošināt vienlīdzīgu attieksmi pret pretendentiem.

118 Jāsecina, ka nosacījums par darbinieku minimālo viena gada profesionālo pieredzi apsardzības jomā, kas paredzēts līguma dokumentu 21. punktā, ir piemērojams pilnīgi visiem pretendentiem.

119 Turklāt šis nosacījums ir noteikts skaidri, precīzi un nepārprotami.

120 Turklāt prasība par minimālo viena gada profesionālo pieredzi nešķiet neatbilstoša, ņemot vērā uzraudzības funkcijas, kas jāveic līguma izpildē. Jānorāda, ka attiecībā uz personas, kas atbildīga par apsardzības objektu, un grupas vadītāja amatu līguma dokumentos bija prasība par minimālo piecu gadu profesionālo pieredzi apsardzības jomā, no kuriem vismaz divi gadi nostrādāti apsardzes grupu vadītāja amatā, un minimālā trīs gadu profesionālā pieredze apsardzības dispečeriem. Tādējādi līguma dokumentu noteikumi, kas attiecas uz darbinieku profesionālo pieredzi, norāda uz līgumslēdzējas iestādes nodomu prasības par profesionālo pieredzi pielāgot ieņemamā amata īpatnībām.

121 Turklāt prasītāja neapstrīd prasības par minimālo viena gada profesionālo pieredzi atbilstību veicamā darba īpatnībām.

122 Katrā ziņā Komisija, kā tā uzsver, būtu veicinājusi iespējamo pretendentu skaita samazināšanos, pieprasot profesionālo pieredzi, kas pārsniedz vienu gadu, un vienlaikus būtu ierobežojusi efektīvas konkurences attīstību, kaut arī tas nebūtu pamatots ar darba vajadzībām. Šāds nosacījums būtu bijis nepamatots šķērslis līdzdalībai piedāvājumu konkursā Īstenošanas kārtības 131. panta nozīmē.

123 Jānorāda arī, ka Direktīvai 2001/23, kas Luksemburgas tiesībās transponēta ar 2003. gada 19. decembra likumu, ir noteikta piemērošanas joma. Tā kā uzņēmuma nodošanas nosacījumi nebija izpildīti, Komisija nevarēja (skat. šī sprieduma 89.–

97. punktu) noteikt pienākumu pārņemt darba līgumus. Komisijai nav tiesību uzlikt pienākumu sabiedrībai ne nodot savus darba līgumus, ne arī pieņemt darbā personas, ko tā nav izvēlējusies.

124 Tādējādi ir jāsecina, ka saskaņā ar vienlīdzīgas attieksmes pret pretendentiem principu Komisija nevarēja pieprasīt minimālo profesionālo pieredzi, kas pārsniedz vienu gadu, ne arī pieprasīt pārņemt *Brink's* darbiniekus, ko tā norīkojusi darbā iepirkuma līguma izpildei. Tādējādi šis pamats ir jānoraida.

c) Par trešo pamatu, kas pamatots ar publiskiem iepirkumiem piemērojamā vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu, kas izriet no tā, ka *Group 4 Falck* piedāvājuma iesniegšanas brīdī tās rīcībā bija īpaša informācija

Lietas dalībnieku argumenti

125 Prasītāja uzskata, ka *Group 4 Falck* rīcībā bija īpaša informācija par prasītāju, kas tai varēja palīdzēt un sniegt priekšrocības sava piedāvājuma sagatavošanā. No tā izrietot vienlīdzīgas attieksmes principa, konkrētāk, vienlīdzīgas attieksmes pret pretendentiem principa pārkāpums.

126 Šo būtisko informāciju *Securicor Luxembourg* — kas kļuva par *Brink's* — nodeva savam bijušajam mātes uzņēmumam laikā, kad notika *Group 4 Falck A/S* un *Securicor* apvienošanās, lai apmierinātu lūgumus sniegt papildu informāciju, ko Komisija izteikusi pēc paziņojuma par koncentrāciju. Runa ir par apgrozījumu uz vienu klientu un uz darbības veidu, ziņām par līgumiem, klientu sarakstiem, informāciju par kontaktpersonām, kā arī cenu, izmaksu, peļņas un ienākumu analīzi. Pat ja pieņem, ka

Komisija varēja nezināt par šo faktu konkursa norises laikā, tai bija jāatsauc savs lēmums piešķirt tiesības noslēgt līgumu, tiklīdz prasītāja šo faktu tai bija darījusi zināmu 2005. gada 5. decembra vēstulē.

127 Prasītāja uzsver, ka noteikums par nošķirtību ("ring fencing"), kas paredzēts Komisijas 2004. gada 28. maija lēmumā, lai pārliecinātos, ka *Group 4 Falck* nevar iegūt un izmantot komercnoslēpumu, zinātību, komercinformāciju vai jebkuru citu konfidenciālu informāciju par nodotajiem aktīviem, tika ieviests tikai no šī lēmuma pieņemšanas dienas.

128 Komisija uzskata, ka vienlīdzīgas attieksmes pret pretendentiem princips nav pārkāpts tikai tāpēc vien, ka vienam no pretendentiem ir konkrēta informācija, pat ja tā ir īpaša, kādas nav pārējiem pretendentiem. Komisija uzskata, ka tai nav pienākuma sistemātiski pārbaudīt, vai informācija, kas ir pretendentu rīcībā, ir konfidenciāla.

129 Komisija precizē, ka tiesību slēgt iepirkuma līgumu piešķiršanas brīdī tai nebija nekāda pamata domāt, ka veiksmīgā pretendenta rīcībā bija šāda informācija, jo pēc Komisijas 2004. gada 28. maija lēmuma tika ieviests noteikums par nošķirtību. Tā uzskata, ka prasītāja nav pierādījusi, ka *Group 4 Falck* būtu izmantojusi īpašo informāciju.

130 Persona, kas iestājusies lietā, norāda, ka tā no sava mātes uzņēmuma, no *Group 4 Falck A/S* vai no sabiedrības *Group 4 Securicor plc*, kas izveidota, apvienojoties divām grupām, nav saņēmusi informāciju par prasītāju vai par strīdīgo iepirkuma līgumu ne pirms, ne pēc apvienošanās. Tā norāda, ka informācija, kas tika nodota, kā uzskata prasītāja, katrā ziņā bija pārāk vispārīga, lai tā varētu būt noderīga šī piedāvājuma iesniegšanai, jo tajā nebija iekļauta tāda būtiska informācija kā sīkas ziņas par izmaksām (atalgojums, kavējumu līmenis, vadības un apmācības izmaksas) un tīrie ienākumi, kas saistīti ar attiecīgo iepirkumu. Turklāt šī informācija bija novecojusi, ņemot vērā izmaiņas, kas veiktas pēc prasītājas iekļaušanas *Brink's Inc.* grupā, un būtiskās atšķirības

starp pašreizējo konkursu un iepriekšējo konkursu (darbinieku kategoriju un viņu veicamo uzdevumu maiņa, jauni pienākumi apmācības ziņā un pastiprinātas saistības attiecībā uz aprīkojumu).

Pirmās instances tiesas vērtējums

131 Jānoskaidro, vai *Group 4 Falck* rīcībā bija konfidenciāla informācija, kas tai varēja sniegt izšķirošas priekšrocības sava piedāvājuma sagatavošanai. Tādējādi ir jāpierāda, pirmkārt, ka prasītāja ir nodevusi būtisku šāda veida informāciju paziņojuma par koncentrāciju laikā un, otrkārt, ka mātes uzņēmums šo informāciju vēlāk paziņojis *Group 4 Falck* un *Group 4 Falck* to izmantojusi, sagatavojot savu piedāvājumu.

132 Prasītāja apgalvo, ka ir nodevusi būtisku informāciju savam bijušajam mātes uzņēmumam, *Securicor*, ko esot izmantojusi *Group 4 Falck*. Tā prasības pieteikuma pielikumā ir iekļāvusi vairākas elektroniskas vēstules, kas laikā no 2004. gada 5. marta līdz 2004. gada 26. aprīlim nosūtītas *Securicor* un kurās ir iekļauta informācija par apsardzības tirgu Luksemburgā, par apgrozījumu, kas realizēts, izpildot desmit vissvarīgākos prasītājas līgumus (no kuriem pirmajā vietā ir Komisijas telpu apsargāšana), un par tiešo un netiešo tās veiktās apsardzības darbības izmaksu struktūru. Tādi dati sociālajā jomā kā vidējais konstatētais atvaļinājumu skaits slimības dēļ vai nostrādāto papildu stundu skaits, kā arī peļņas apmērs, kas saistīts ar prasītājas darbību apsardzības jomā, arī ietilpst nodotajā informācijā.

133 Šī informācija, kas attiecas uz prasītājas darbību apsardzības jomā kopumā, nevis uz strīdīgo iepirkuma līgumu, nevar būt sniegusi izšķirošas priekšrocības izvēlētajam pretendentam, jo tā neļauj precīzi aprēķināt prasītājas piedāvājuma cenu.

134 Prasītāja turklāt nav iesniegusi nevienu pierādījumu, lai pamatotu savu apgalvojumu, ka šo informāciju *Group 4 Falck* nodevusi tā mātes sabiedrība un ka *Group 4 Falck* to izmantojusi, sagatavojot savu piedāvājumu, tādējādi pārkāpjot paziņojumus par konfidencialitāti, ko parakstījuši *Group 4 Falck* darbinieki saskaņā ar Komisijas 2004. gada 28. maija lēmumu.

135 Jānorāda arī, ka prasītāja un persona, kas iestājusies lietā, nav vienīgie uzņēmumi, kas iesnieguši piedāvājumus. Pat ja pieņem, ka minētā informācija bija izvēlētā pretendenta rīcībā, tas šīs informācijas dēļ būtu riskējis izstrādāt savu piedāvājumu, tikai ņemot vērā prasītājas, kas bija tikai viena no sešiem pretendentiem, piedāvājumu, pamatojoties uz datiem par 2004. gadu, kas attiecas uz laiku pirms *Securicor Luxembourg* — kas kļuva par *Brink's* — pārņemšanas, ko īstenoja *Brink's* grupa, kas pa to laiku varēja būt veikusi būtiskas izmaiņas uzņēmuma pārvaldībā.

136 No iepriekš izklāstītā izriet, ka prasītāja nav pierādījusi ne to, ka, paziņojot par koncentrāciju, ir nodevusi konfidenciālu informāciju, kas varētu *Group 4 Falck* radīt labvēlīgu situāciju, sagatavojot savu piedāvājumu, ne arī to, ka šādu informāciju *Group 4 Falck* nodevusi tās mātes sabiedrība un ka izvēlētais pretendents to izmantojis konkursa ietvaros.

137 Līdz ar to šis pamats ir jānoraida.

d) Par ceturto pamatu, kas pamatots ar Komisijas 2004. gada 28. maija lēmuma pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

138 Šajā pamatā prasītāja norāda, ka lēmums piešķirt tiesības noslēgt līgumu ir prettiesisks, jo tajā neesot ņemts vērā Komisijas 2004. gada 28. maija lēmums.

139 Ar Komisijas 2004. gada 28. maija lēmumu tika atļauta *Group 4 Falck A/S* un *Securicor* apvienošanās ar nosacījumu, ka tiks nodots zināms skaits aktīvu, kuru vidū bija *Securicor Luxembourg*, kas nodota *Brink's* grupai. Prasītāja uzskata, ka *Group 4 Falck* piešķirtās tiesības noslēgt strīdīgo līgumu, kas iepriekš bija noslēgts ar *Brink's*, ļāva *Securicor* atgūt tirgus daļas un aktīvus, kuri nodoti apvienošanās dēļ. Turklāt šī atgūšana varēja notikt tādēļ, ka bija pieejama konfidenciāla informācija, ko *Group 4 Securicor* grupa ieguvusi, paziņojot par koncentrāciju.

140 Komisija apstrīd jebkādu sava 2004. gada 28. maija lēmuma pārkāpumu, it īpaši saistības, ko *Group 4 Falck A/S* un *Securicor* uzņēmušās, lai panāktu, ka tiek pieņemts lēmums par koncentrācijas saderību ar kopējo tirgu.

141 Komisija uzsver, ka lēmumā iekļautā saistība 10, saskaņā ar kuru *Group 4 Falck Securicor* nedrīkstēja aktīvi piesaistīt nodoto sabiedrību klientus sešu mēnešu laika posmā no nodošanas, nav tikusi pārkāpta. *Group 4 Falck* piedāvājumu iesniedza 2005. gada 12. oktobrī, proti, pēc sešu mēnešu termiņa beigām pēc nodošanas, kas notika 2005. gada 4. martā.

142 Saskaņā ar Komisijas 2004. gada 28. maija lēmumā iekļauto saistību 9 *Group 4 Falck* bija arī pienākums neiegūt vai neizmantot konfidenciālu informāciju par prasītāju. Komisija uzskata, ka *Group 4 Falck* nevarēja pārkāpt šo saistību, ņemot vērā noteikumu par nošķirtību, kas ieviests koncentrācijas laikā, kā to apliecina ziņojums, kuru sniedzis pilnvarnieks, kam jāpārbauda saistību ievērošana. Komisija uzskata, ka prasītāja nav iesniegusi nevienu pierādījumu, lai pierādītu, ka būtu pārkāptas saistības.

143 Replikas rakstā prasītāja precizē, ka noteikums par nošķirtību tika ieviests tikai pēc tam, kad Komisija bija pieņēmusi 2004. gada 28. maija lēmumu, un attiecas tikai uz informāciju, kas nodota no šī datuma, bet konfidenciālā informācija par strīdīgo iepirkuma līgumu tika nodota pirms šī datuma.

144 Tā arī piebilst, ka, kaut arī iepriekšējā informatīvajā paziņojumā paredzētais konkursa norises laiks bija ievērots, *Group 4 Falck* nebija atļauts piedalīties konkursa procedūrā, ņemot vērā sešu mēnešu termiņu, ko paredz saistība 10.

145 Komisija uzsver, ka paziņojuma par paredzamo publisko iepirkumu publicēšanas datums, kas paredzēts iepriekšējā informatīvā paziņojumā, ir tikai aptuvens, kam piemīt orientējošs raksturs. Tā paskaidro, ka konkursa izstrādāšana aizņēma vairāk laika, nekā sākotnēji bija paredzēts, jo tas bija saistīts ar dažādām Kopienas institūcijām.

Pirmās instances tiesas vērtējums

146 Prasītājas arguments, ka strīdīgā līguma slēgšanas tiesību piešķiršana *Group 4 Falck* mudinātu apvienošanās dēļ radušos grupu atgūt tirgus daļas un līdz ar to aktīvus, ir jānoraida. Aktīvu, kas *Securicor* pieder apsardzes pakalpojumu tirgū Luksemburgā, nodošanas, kas bija noteikta Komisijas 2004. gada 28. maija lēmumā, mērķis ir novērst

to, ka koncentrācija rada dominējošu stāvokli šajā tirgū. Šīs nodošanas mērķis nav aizliegt apvienošanās dēļ izveidotajai grupai atgūt savas tirgus daļas attiecīgajā tirgū, jo šī savu tirgus daļu atgūšana izriet no brīvas konkurences, kā tas ir šajā gadījumā. Interpretācija, ko prasītāja sniedz aktīvu nodošanai, kura bija noteikta Komisijas 2004. gada 28. maija lēmumā, traucētu brīvu konkurenci, galīgi iesaldējot tirgus daļu, kas pieder grupas meitas sabiedrībai, kura izveidojusies apvienošanās dēļ attiecīgajā tirgū.

147 Attiecībā uz saistības 9 — aizlieguma iegūt un izmantot konfidenciālu informāciju – pārkāpumu ir jānorāda, ka prasītāja nav minējusi nevienu faktisku apstākli vai pierādījumu, lai pamatotu savu apgalvojumu, ka šī saistība ir tikusi pārkāpta.

148 Komisijas 2004. gada 28. maija lēmumā paredzētā saistība 10, saskaņā ar kuru *Group 4 Falck* ir aizliegts jebkādā veidā aktīvi piesaistīt savus agrākos klientus (tostarp Komisiju) sešu mēnešu laika posmā no nodošanas brīža, proti, līdz 2005. gada 4. septembrim, nav tikusi pārkāpta. Tikai formālu piedāvājuma iesniegšanu var uzskatīt par aktīvu piesaistīšanu, ja runa ir par iepirkuma līgumu, par kuru ir izsludināts konkurss. *Group 4 Falck* piedāvājums tika iesniegts 2005. gada 12. oktobrī pēc termiņa beigām. Ne 2005. gada 25. martā *Group 4 Falck* izteikto lūgumu informēt to par datumu, kurā būs pieejami līguma dokumenti, ne lūgumu saņemt konkursa specifikācijas, kas iesniegts 2005. gada 1. septembrī, nevar uzskatīt par aktīvu piesaistīšanu šajā kontekstā.

149 Turklāt prasītājas arguments, kas pamatots ar nobīdi starp konkursa publicēšanas datumu un datumu, kas norādīts iepriekšējā informatīvā paziņojumā, ir jānoraida. Datums, kas minēts šajā paziņojumā, ir tikai aptuvens un tas nav saistošs līgumslēdzējai iestādei.

150 No iepriekš izklāstītā izriet, ka šis pamats ir jānoraida.

e) Par piekto pamatu, kas pamatots ar pienākuma norādīt pamatojumu, pārskatāmības principa un tiesību piekļūt iestāžu dokumentiem pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

151 Prasītāja uzskata, ka Komisija ir pārkāpusi pienākumu norādīt pamatojumu, kas paredzēts EKL 253. pantā, Padomes 1992. gada 18. jūnija Direktīvas 92/50/EEK par procedūru koordinēšanu valsts pakalpojumu līgumu piešķiršanai (OV L 209, 1. lpp.) 12. panta 1. punktā, Finanšu regulas 100. panta 2. punktā un Īstenošanas kārtības 149. panta 3. punktā.

152 Prasītāja uzskata, ka tas vien, ka ir paziņots novērtējums, kas attiecīgi piešķirts *Group 4 Falck* un prasītājai atbilstoši katram līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas kritērijam, neprecizējot ne izvēlēto vērtēšanas metodi, ne tās praktisku piemērošanu, ir nepietiekams pamatojums. Prasītāja atgādina, ka savā 2005. gada 8. decembra vēstulē tā Komisijai bija skaidri norādījusi, ka sniegto pamatojumu tā uzskata par nepietiekamu.

153 Prasītāja uzskata, ka atbilde, ko Komisija sniegusi savā 2005. gada 14. decembra vēstulē un kurā bija norādīts tikai tas, ka *Group 4 Falck* bija iesniegusi pietiekami daudz apstiprinošu dokumentu, nav pieņemama iestādei, kurai ir pienākums nodrošināt pārskatāmību.

154 Turklāt prasītāja apgalvo, ka, tai nedarot zināmus dokumentus, ko iesniegusi *Group 4 Falck*, lai pierādītu līguma dokumentos prasīto informāciju, Komisija ir pārkāpusi tiesības piekļūt iestāžu dokumentiem. Turklāt šis atteikums nav pamatots ne ar vienu likumīgu iemeslu. Tā uzskata, ka Komisija būtu varējusi tai darīt zināmu dokumentu anonimizēto versiju.

155 Komisija norāda, ka tā ir pietiekami pamatojusi savus lēmumus par piešķiršanu un noraidīšanu, ņemot vērā judikatūru, kas attiecas uz pienākuma pamatot aktus publisko iepirkumu jomā apmēru.

156 Tā piebilst, ka, tā kā tās pamatojums bija pietiekams, tai nebija jādara zināmi apstiprinoši dokumenti, ko iesniegusi *Group 4 Falck*, iesniedzot savu piedāvājumu.

Pirmās instances tiesas vērtējums

157 Vispirms ir jānorāda, ka prasītāja, atbildot uz Pirmās instances tiesas rakstveida jautājumu, apstiprināja, ka ar šo pamatu, neraugoties uz tā virsrakstu, tā atsaucas tikai uz pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu.

158 No pastāvīgās judikatūras izriet, ka EKL 253. pantā prasītais pamatojums ir jāpielāgo attiecīgā tiesību akta raksturam, un tajā skaidri un nepārprotami ir jānorāda iestādes, kas pieņēmusi tiesību aktu, argumentācija, lai ieinteresētās personas varētu uzzināt veiktā pasākuma pamatojumu un kompetentā tiesa varētu veikt savu kontroli (Tiesas 1998. gada 2. aprīļa spriedums lietā C-367/95 P Komisija/*Sytraval* un *Brink's France*, *Recueil*, I-1719. lpp., 63. punkts; Pirmās instances tiesas 1995. gada 14. jūlija spriedums lietā T-166/94 *Koyo Seiko*/Padome, *Recueil*, II-2129. lpp., 103. punkts, un 1996. gada 8. maija spriedums lietā T-19/95 *Adia Interim*/Komisija, *Recueil*, II-321. lpp., 32. punkts).

159 Pretēji tam, ko norāda prasītāja, uz Komisijas pienākumu pamatot tās piedāvājuma noraidījumu šajā gadījumā neattiecas Direktīva 92/50. Kā tas ir atgādināts šī sprieduma 1.–3. punktā, atbilstošais šajā gadījumā piemērojamais tiesiskais regulējums ir Finanšu regula un Īstenošanas kārtība un, konkrētāk, Finanšu regulas 100. panta 2. punkts un

Īstenošanas kārtības 149. pants, kas reglamentē pienākumu norādīt pamatojumu, kas ir noteikts kompetentajai iestādei publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrā.

160 No šīm tiesību normām, kā arī no pastāvīgās judikatūras izriet, ka līgumslēdzēja iestāde ir izpildījusi savu pienākumu norādīt pamatojumu, ja tā vispirms nekavējoties informē pretendentus, kuru piedāvājumi ir noraidīti, par to piedāvājuma noraidīšanas iemesliem un ja pēc tam tā pretendentiem, kuru piedāvājumi bijuši pieņemami un kas ir iesnieguši skaidru pieprasījumu, sniedz veiksmīgā piedāvājuma raksturlielumus un salīdzinošo izdevīgumu, kā arī tā pretendenta nosaukumu, kuram līgums piešķirts, piecpadsmit dienu laikā no rakstveida lūguma saņemšanas (Pirmās instances tiesas 2008. gada 10. septembra spriedums lietā T-465/04 *Evropaïki Dynamiki*/Komisija, Krājumā nav publicēts, kopsavilkums — Krājums, II-154.* lpp., 47. punkts un tajā minētā judikatūra).

161 Šis rīcības veids atbilst EKL 253. pantā paredzētā pienākuma norādīt pamatojumu mērķim.

162 Tādējādi, lai noskaidrotu, vai šajā gadījumā Komisija ir ievērojusi savu pienākumu norādīt pamatojumu, ir jāpārbauda lēmumi par piešķiršanu un noraidīšanu, kā arī Komisijas 2005. gada 5., 7. un 14. decembra vēstules, kas prasītājai nosūtītas, atbildot uz tās 2005. gada 1., 5. un 8. decembra tiešajiem pieprasījumiem iegūt papildu informāciju par lēmumu par tiesību noslēgt līgumu piešķiršanu un noraidošo lēmumu.

163 Noraidošajā lēmumā Komisija atbilstoši Finanšu regulas 100. panta 2. punktam ir izklāstījusi iemeslus, kuru dēļ prasītājas piedāvājums ticis noraidīts, proti, ka minētais piedāvājums nebija saņēmis visaugstāko novērtējumu, kas piešķirts galīgā novērtējuma beigās. Tā arī informēja prasītāju par iespēju lūgt papildu informāciju par tās piedāvājuma noraidīšanas iemesliem un, tā kā piedāvājums bija pieņemams, saņemt izvēlētā piedāvājuma raksturlielumus un salīdzinošo izdevīgumu, kā arī tā pretendenta nosaukumu, kuram līgums piešķirts.

164 Attiecībā uz 2005. gada 5., 7. un 14. decembra vēstulēm vispirms ir svarīgi norādīt, ka Komisija uz prasītājas 2005. gada 1., 5. un 8. decembra rakstveida pieprasījumiem atbildēja, ievērojot maksimālo piecpadsmit kalendāro dienu termiņu, sākot no minēto pieprasījumu saņemšanas, kā tas ir paredzēts Īstenošanas kārtības 149. panta 3. punktā.

165 2005. gada 5. decembra vēstule bija formulēta šādi:

"[..]

Līguma dokumentos bija paredzēts līguma slēgšanas tiesības piešķirt ekonomiski visizdevīgākajam piedāvājumam atbilstoši metodoloģijai, kas tajā ir sīki izklāstīta.

Pretendents, kam ir piešķirts līgums, kurš saistīts ar konkursu, [..] ir sabiedrība:

[*Group 4 Falck*]

[..]

Jūsu piedāvājuma vērtējuma salīdzinājums ar pretendenta, kam piešķirts līgums, piedāvājuma vērtējumu ir sīkāk izklāstīts tabulā turpmāk:

	Group 4 Falck	[*Brink's*]
Kvalitatīvs vērtējums	30/30	30/30
Finansiāls vērtējums	70/70	68,67/70
Galīgais vērtējums	100/100	98,67/100
VIETA	1	2

[..]."

166 2005. gada 14. decembra vēstulē, kurā bija iekļauta plašāka informācija, sniedzot prasītājas lūgtos precizējumus, bija norādīts:

"[..]

Papildus mūsu iepriekšējai vēstulei turpmāk ir sniegta papildu informācija par piedāvājumu kvalitatīvo vērtējumu:

Kvalitatīvs vērtējums	*Group 4 Falck*	[*Brink's*]
Kritērijs Nr. 26: Sistēma, kas ieviesta, lai nodrošinātu līgumā paredzētos pakalpojumus	10/10	10/10
Kritērijs Nr. 27: Ieviestā sistēma — termiņš, kādā tiek ieviests efektīvs mehānisms dažādu demonstrāciju vai neparedzētu notikumu laikā vai jebkādas izmaiņas, kas veiktas apsardzības mehānismā	10/10	10/10
Kritērijs Nr. 28: Brīvprātīgā glābšanas dienesta darbinieka un/vai ugunsdzēsēja pamatapmācība	10/10	10/10
KOPĀ	30/30	30/30

Attiecībā uz kritērijiem Nr. 26 un Nr. 27 gan *Brink's*, gan *Group 4 Falck* sniegtais apraksts ir atzīts par ļoti pilnīgu un ļoti labu. Tādējādi tās ir pelnījušas maksimālo punktu skaitu atbilstoši metodoloģijai, kas sīki izklāstīta līguma dokumentos.

Attiecībā uz kritēriju Nr. 28 *Group 4 Falck* ir sniegusi pietiekami daudz apliecinošu dokumentu, kas ļauj pamatot 10 punktus, kas iegūti par šo kritēriju.

Jūsu konkurenta piedāvājuma konfidencialitātes dēļ mēs nedrīkstam jums sīki izklāstīt tā saturu.

[..]"

167 Jākonstatē, ka, šajās vēstulēs precizējot pretendenta, kuram piešķirtas tiesības noslēgt līgumu, nosaukumu, kā arī veiksmīgā piedāvājuma raksturlielumus un salīdzinošo izdevīgumu salīdzinājumā ar prasītājas piedāvājumu, ņemot vērā līguma dokumentos noteiktos piešķiršanas kritērijus, Komisija ir atbilstoši tiesību aktu prasībām pamatojusi prasītājas piedāvājuma noraidījumu.

168 Pirmkārt, minētās tabulas ļauj prasītājai attiecībā uz katru kritēriju tieši salīdzināt tai piešķirtos punktus ar tiem, ko ieguvis veiksmīgais pretendents, jo Komisija prasītājai darīja zināmu ne tikai kopējo novērtējumu, ko ieguvuši abi attiecīgie piedāvājumi. Pirmā tabula ļāva prasītājai nekavējoties precīzi uzzināt iemeslus, kuru dēļ tās piedāvājums netika izvēlēts, proti, tā ieguvusi zemāku novērtējumu nekā tas, ko ieguvusi *Group 4 Falck* attiecībā uz finansiālo vērtējumu (šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas 2002. gada 26. februāra spriedumu lietā T-169/00 *Esedra*/Komisija, *Recueil*, II-609. lpp., 191.–193. punkts; 2003. gada 25. februāra spriedumu lietā T-183/00 *Strabag Benelux*/Padome, *Recueil*, II-135. lpp., 57. punkts, un 2003. gada 25. februāra spriedumu lietā T-4/01 *Renco*/Padome, *Recueil*, II-171. lpp., 95. punkts).

169 Otrkārt, no 2005. gada 14. decembra vēstules arī izrietēja, ka prasītājas piedāvājums saistībā ne ar vienu no trim līguma dokumentos precizētajiem kvalitātes kritērijiem nebija atzīts par labāku nekā izvēlētais piedāvājums. Turklāt vispārīgos komentāros, kas šajā vēstulē iekļauti papildus novērtējumiem, ir precizēti iemesli, kuru dēļ Komisija piešķīrusi maksimālo punktu skaitu abiem attiecīgajiem piedāvājumiem.

170 Visbeidzot, prasītājai nav nekāda pamata apgalvot, ka Komisija to nebija informējusi par vērtēšanas metodi, kas izvēlēta katram kritērijam, kā arī par tās piemērošanas praksi.

171 Konkursa līguma dokumentu adresāts, *Brink's*, precīzi tika informēts par Komisijas izvēlēto vērtēšanas metodi, pat pirms tā bija piešķīrusi tiesības noslēgt strīdīgo

iepirkuma līgumu personai, kas iestājusies lietā. Komisijas 2005. gada 14. decembra vēstulē tam vēlāk tika sniegti lūgtie precizējumi par veikto piemērošanu.

172 Attiecībā uz līguma dokumentu 26. un 27. punktā iekļautajiem kritērijiem tajos bija aprakstīta izmantotā vērtēšanas metode, īpaši atgādinot, ka ļoti labs sistēmas apraksts, kas ieviesta, lai, pirmkārt, optimālā veidā nodrošinātu pakalpojumu sniegšanu dažādās vietās un, otrkārt, minimizētu termiņus, kādos tiek ieviests efektīvs mehānisms dažādu demonstrāciju vai neparedzētu notikumu laikā vai jebkādas izmaiņas, kas veiktas apsardzības mehānismā, sekmēja maksimālā novērtējuma, proti, 10 punktu, iegūšanu attiecībā uz katru no šiem abiem kritērijiem. Savā 2005. gada 14. decembra vēstulē Komisija paskaidroja, kā tā piemērojusi šo metodi, prasītājai norādot, ka *Brink's* un *Group 4 Falck* sniegtie apraksti atbilstoši šiem diviem kritērijiem tika atzīti par ļoti labiem un ka tādējādi tiem tika piešķirts maksimālais punktu skaits atbilstoši metodoloģijai, kas sīki izklāstīta līguma dokumentos.

173 Attiecībā uz līguma dokumentu 28. punktā iekļauto kritēriju tajos ir precizēta izvēlētā vērtēšanas metode, norādot, ka piedāvājumam, kurā procentuāli ir vislielākais darbinieku skaits, kas ir izgājuši brīvprātīgā glābšanas dienesta darbinieka vai ugunsdzēsēja pamatapmācību, tiks piešķirts maksimālais punktu skaits, bet pārējiem piedāvājumiem tiks piešķirts zemāks novērtējums proporcionāli to nobīdei ar vislielāko procentuālo daļu. Maksimālā novērtējuma piešķiršana prasītājas piedāvājumam un veiksmīgā pretendenta piedāvājumam, kas prasītājai tika darīta zināma ar 2005. gada 14. decembra vēstuli, tādējādi nozīmēja, ka šie divi uzņēmumi bija norādījuši identisku procentuālo daļu. Līdz ar to līguma dokumentos paredzētās metodes piemērošanai atbilstoši pienākumam norādīt pamatojumu Komisijai nebija jāsniedz īpašs paskaidrojums papildus precizējumiem, kas prasītājai sniegti, atbildot uz tās lūgumu sniegt paskaidrojumus par apstiprinošiem dokumentiem, kurus iesniegusi persona, kas iestājusies lietā.

174 Attiecībā uz piedāvājumu finansiālu vērtējumu līguma dokumentu 29. punktā bija precizēts, ka piedāvājumam ar viszemāko cenu tiks piešķirts maksimālais punktu skaits, bet pārējie piedāvājumi saņems apgriezti proporcionālu novērtējumu. Novērtējums, kas piešķirts prasītājas piedāvājumam un veiksmīgā pretendenta

piedāvājumam, tādējādi ir pamatots ar matemātisku argumentāciju, kuras piemērošanai nebija vajadzīgi Komisijas papildu paskaidrojumi.

175 Ņemot vērā šo informāciju, ir jāsecina, ka Komisija ir izpildījusi savu pienākumu norādīt pamatojumu, kas ir interpretēts judikatūrā.

176 Jānorāda arī, ka Komisijai nebija pienākuma kā pamatojumu lēmumam par piešķiršanu un noraidošajam lēmumam prasītājai darīt zināmus *Group 4 Falck* iesniegtos dokumentus. Finanšu regulas 100. panta 2. punktā tikai ir paredzēts, ka līgumslēdzēja iestāde pēc rakstiska pieprasījuma paziņo veiksmīgā piedāvājuma raksturlielumus un salīdzinošo izdevīgumu, kā arī tā pretendenta nosaukumu, kuram līgums piešķirts.

177 Tādējādi šis pamats ir jānoraida, jo Komisija nav pārkāpusi pienākumu norādīt pamatojumu.

f) Par sesto pamatu, kas pamatots ar publiskā iepirkuma tiesību normu pārkāpumu, līguma dokumentu pārkāpumu saistībā ar kvalitātes kritērija, kas attiecas uz brīvprātīgā glābšanas dienesta darbinieka vai ugunsdzēsēja pamatapmācību, novērtējumu un acīmredzamu kļūdu vērtējumā

Lietas dalībnieku argumenti

178 Prasītāja apgalvo, ka *Group 4 Falck* rīcībā, ne iesniedzot savu piedāvājumu, ne arī prasības pieteikuma iesniegšanas dienā nebija drošības aģentu, kas vajadzīgi strīdīgā iepirkuma līguma izpildei. Tā norāda, ka persona, kas iestājusies lietā, tādējādi nevarēja

iesniegt apliecinošus dokumentus, kas pieprasīti līguma dokumentu 28. punktā, proti, darbinieku apmācības sertifikātu kopijas, lai pierādītu, ka 100 % attiecīgo drošības aģentu ir izgājuši brīvprātīgā glābšanas dienesta darbinieka vai ugunsdzēsēja pamatapmācību, kā tā bija norādījusi savā piedāvājumā. Prasītāja uzskata, ka nepierādītas procentuālās daļas norādīšana izraisa piedāvājuma un lēmuma piešķirt tiesības noslēgt līgumu prettiesiskumu. Šajā sakarā *Group 4 Falck* piedāvājums būtu bijis jānoraida.

179 Prasītāja uzskata, ka procentuālā daļa, kuru persona, kas iestājusies lietā, norādījusi savā piedāvājumā, bija vismaz jāsamazina līdz tādam apmēram, kādu veido attiecība starp *Group 4 Falck* iesniegto sertifikātu skaitu un prasītājas iesniegto sertifikātu skaitu, proti, līdz apmēram 45 % 100 %vietā.

180 Prasītāja uzstāj, ka līguma dokumentu 28. punktā iekļautais kritērijs ir piešķiršanas kritērijs, nevis līgumiska saistība, un ka minētā procentuālā daļa bija jāpārbauda un tai bija jābūt pārbaudāmai piedāvājuma iesniegšanas dienā.

181 Replikas rakstā un savos apsvērumos par iestāšanās rakstu, prasītāja apstrīd arī *SNCH* 2005. gada 11. oktobra vēstules kā pierādījuma raksturu. Tā uzskata, ka šis dokuments nevar apliecināt, ka 100 % *Group 4 Falck* drošības aģentu ir izgājuši prasīto apmācību, jo tas ir tikai apliecinājums vadības sistēmai, kuras kvalitāte atbilst standartam ISO 9001: 2000 (turpmāk tekstā — "ISO 9001"), kas pamatots ar pētījumiem un tādējādi pakļauts atlases riskam.

182 Prasītāja turklāt apstrīd šī dokumenta kā pierādījuma raksturu, jo tam nav adresāta un tajā nav minēts konkrēts mērķis, kam tas ir sagatavots. Tā arī uzskata, ka tā parakstītājs nebija pilnvarots iesaistīt *SNCH*, kuru tas ne pārvalda, ne administrē. Tā apgalvo, ka *Group 4 Falck* izdarīja spiedienu uz *SNCH* auditoriem, lai tiktu sagatavota 2005. gada 11. oktobra vēstule.

183 Prasītāja saviem apsvērumiem par iestāšanās rakstu ir pievienojusi vairākus dokumentus, kuru starpā ir *SNCH* auditora, kurš bija parakstījis 2005. gada 11. oktobra vēstuli, 2006. gada 18. decembra elektroniskā vēstule. Prasītāja saviem apsvērumiem ir pievienojusi arī piecas savu darbinieku liecības, lai apliecinātu, ka sanāksmē, kas notika *Brink's* telpās 2006. gada 6. decembrī, *SNCH* pārstāvji apstiprināja, ka ir sagatavojuši 2005. gada 11. oktobra vēstuli, jo *Group 4 Falck* uz to uzstāja. Prasītāja arī Pirmās instances tiesai piedāvāja uzklausīt vairākus tās darbiniekus, kas piedalījušies šajā sanāksmē, kā arī divus *SNCH* darbiniekus.

184 Komisija uzskata, ka vērtēšana netiek veikta atkarībā no iesniegto sertifikātu skaita, bet tikai no norādītās procentuālās daļas, ņemot vērā, ka līgumslēdzēja iestāde nevar iepriekš noteikt to darbinieku skaitu, kas vajadzīgi līguma izpildei.

185 Komisija uzskata, ka 78 sertifikāti, ko iesniegusi *Group 4 Falck*, pierāda, ka 100 % darbinieku, ko šis pretendents bija paredzējis turpmāk nodarbināt līguma izpildei, piedāvājuma vērtēšanas brīdī bija izgājuši prasīto apmācību. Tā norāda, ka *SNCH* apliecinājums pierādot, ka līguma izpildes brīdī 100 % *Group 4 Falck* darbinieku ir jābūt izietai brīvprātīgā glābšanas dienesta darbinieka vai ugunsdzēsēja apmācībai, jo tas apstiprina, ka apmācība tiek nodrošināta ikvienam jaunam darbā pieņemtam darbiniekam.

186 Komisija norāda, ka atbilstoši tai ar darbinieku apmācību saistītā kritērija interpretācijai, ko aizstāv *Brink's*, pretendentiem nāktos izvirzīt prasību, lai to rīcībā jau būtu visi līguma izpildei vajadzīgie darbinieki. Tas radītu nevienlīdzīgu attieksmi pret pretendentiem, kas neizbēgami strīdīgo līgumu novēlētu līgumslēdzējam, ar kuru noslēgtā līguma termiņš beidzas.

187 Persona, kas iestājusies lietā, norāda, ka, iesniedzot 78 sertifikātus par apmācību, tā ir iesniegusi tik daudz sertifikātu, cik ir līguma dokumentu 22. punktā paredzēto darbinieku. Attiecībā uz citiem darbiniekiem, ko var norīkot darbā iepirkuma līguma

izpildei un kas nav paredzēti līguma dokumentu 22. punktā, *Group 4 Falck* ir iesniegusi *SNCH* apliecinājumu, vispārīgi pierādot viņu apmācību pirmās neatliekamās palīdzības jomā un cīņai ar ugunsgrēku.

188 Persona, kas iestājusies lietā, uzskata, ka *SNCH* apliecinājums, ko tā ir sniegusi, ļauj pierādīt, ka darbiniekiem tiek nodrošinātas sākotnējās apmācības pirmās neatliekamās palīdzības jomā un cīņai ar ugunsgrēku atbilstoši standartam ISO 9001, kura ievērošanu apstiprina pirmais sertifikāts, kuru ir izsniegusi *SNCH* pēc vairākām audita procedūrām, kas veiktas attiecībā uz *Group 4 Falck*.

189 Persona, kas iestājusies lietā, ir apstrīdējusi jauno dokumentu, ko prasītāja iesniegusi savos apsvērumos par iestāšanās rakstu, pieņemamību, ņemot vērā Reglamenta 48. pantu. Pakārtoti — tā tiesas sēdē iesniedza jaunus dokumentus, ņemot vērā prasītājas iesniegtos dokumentus.

Pirmās instances tiesas vērtējums

— Par jaunu pierādījumu, ko iesniegusi prasītāja un persona, kas iestājusies lietā, pieņemamību

190 Saskaņā ar Reglamenta 48. panta 1. punktu replikā un atbildē uz repliku lietas dalībnieki var piedāvāt papildu pierādījumus, bet kavēšanās pierādījumu iesniegšanā ir jāmotivē. Tomēr saskaņā ar judikatūru uz pierādījumu atspēkojumiem un to pierādījumu papildinājumu, kas iesniegti pēc pretējās puses pierādījumu atspēkojuma savā iebildumu rakstā, neattiecas norma par noilgumu, kas paredzēta Reglamenta 48. panta 1. punktā. Šī tiesību norma attiecas uz jauniem pierādījumiem un tā jāaplūko, ņemot vērā minētā Reglamenta 66. panta 2. punktu, kurā skaidri ir paredzēts, ka ir iespējams iesniegt pierādījumu atspēkojumus un papildināt iepriekš iesniegtos

pierādījumus (Tiesas 1998. gada 17. decembra spriedums lietā C-185/95 P *Baustahlgewebe*/Komisija, *Recueil*, I-8417. lpp., 71. un 72. punkts, un Pirmās instances tiesas 2007. gada 12. septembra spriedums lietā T-448/04 Komisija/*Trends*, Krājumā nav publicēts, kopsavilkums — Krājums, II-104.* lpp., 52. punkts).

191 Šajā gadījumā prasītājas iesniegtā *SNCH* 2006. gada 18. decembra elektroniskā vēstule, tās pašas dienas *Brink's* direktora juridiskajos jautājumos elektroniskā vēstule, tās darbinieku, kas piedalījušies 2006. gada 6. decembra sanāksmē, liecības, kā arī dokumenti no K1 līdz K4, kas attiecas uz standartu ISO 9001 un uz *SNCH*, ir pierādījumu atspēkojums, kas attiecas uz dokumentiem, kurus persona, kas iestājusies lietā, iesniegusi iestāšanās rakstā, lai pierādītu *SNCH* sagatavotā 2005. gada 11. oktobra dokumenta, proti, *SNCH* un Valsts tehniskās kontroles iestādes statūtu kā pierādījuma spēku, Lielhercogistes 2001. gada 28. decembra noteikumi, ar ko nosaka sertifikācijas un inspekcijas iestāžu, kā arī izmēģinājumu laboratoriju akreditācijas sistēmu un ar ko izveido Luksemburgas Akreditācijas un uzraudzības biroju, akreditācijas komiteju un valsts kvalitātes un tehnisko auditoru uzskaiti (*Mém.* A 2002, 94. lpp.), un *Group 4 Falck* izsniegtais 2005. gada 14. februāra sertifikāts ISO 9001. Tādējādi uz to neattiecas Reglamenta 48. panta 1. punktā paredzētā norma par noilgumu un tā jāatzīst par pieņemamu.

192 Dokumentus, kurus persona, kas iestājusies lietā, iesniegusi tiesas sēdē, veido sarakste starp personu, kas iestājusies lietā, un *SNCH* par 2005. gada 11. oktobra vēstules kā pierādījuma spēku un par prasītājas apgalvojumiem, ka šis dokuments tika sagatavots pēc *Group 4 Falck* spiediena uz *SNCH* auditoriem. Tie arī veido pierādījumu atspēkojumus, kas attiecas uz apsvērumiem un uz dokumentiem, ko prasītāja iesniegusi savos apsvērumos par iestāšanās rakstu. Tādējādi tie ir jāatzīst par pieņemamiem.

— Par lietas būtību

193 Vispirms ir jāatgādina, ka Komisijai ir plaša rīcības brīvība attiecībā uz apstākļiem, kas ņemami vērā, lai pieņemtu lēmumu piešķirt tiesības noslēgt iepirkuma līgumu, uz kuru attiecas konkurss, un ka Pirmās instances tiesai ir jāpārbauda tikai tas, vai ir ievērotas

procesuālās tiesību normas un normas par pamatojumu, kā arī faktu saturiskā pareizība un tas, vai nav pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā un nav notikusi ļaunprātīga pilnvaru izmantošana (šajā sakarā skat. Tiesas 1978. gada 23. novembra spriedumu lietā 56/77 *Agence européenne d'intérims*/Komisija, *Recueil*, 2215. lpp., 20. punkts; Pirmās instances tiesas 2000. gada 24. februāra spriedumu lietā T-145/98 *ADT Projekt*/Komisija, *Recueil*, II-387. lpp., 147. punkts, un 2005. gada 6. jūlija spriedumu lietā T-148/04 *TQ3 Travel Solutions Belgium*/Komisija, *Recueil*, II-2627. lpp., 47. punkts).

194 Lietas dalībnieki līguma dokumentu 28. punktā iekļauto kritēriju interpretē atšķirīgi. Tādējādi ir jāatgādina 28. punkta saturs, lai pēc tam precizētu šī kritērija nozīmi, un, visbeidzot, pārbaudītu *SNCH* 2005. gada 11. oktobra vēstules kā pierādījuma spēku.

195 Līguma dokumentu 28. punkts bija formulēts šādi:

"Brīvprātīgā glābšanas dienesta darbinieka un/vai ugunsdzēsēja pamatapmācība

Īpašie pakalpojumu izpildes nosacījumi ir tādi, ka vismaz 10 % drošības aģentu ir jābūt izgājušiem brīvprātīgā glābšanas dienesta darbinieka un/vai ugunsdzēsēja pamatapmācību.

— Lūdzu, šeit norādīt to darbinieku procentuālo daļu, kas ir izgājuši šo apmācību:... %

— Lūdzu, nosūtiet apliecinošus dokumentus, kas līgumslēdzējai iestādei sniedz iespēju pārbaudīt norādīto procentuālo daļu (sertifikātu kopijas).

Piedāvājumam, kurā būs maksimālā procentuālā daļa, tiks piešķirts maksimālais punktu skaits. Pārējiem piedāvājumiem tiks piešķirts apgriezti proporcionāls novērtējums."

196 Prasītāja un persona, kas iestājusies lietā, ir apstiprinājušas, ka 100 % drošības aģentu ir izgājuši šādu apmācību, un katra ir ieguvusi 10 punktus. Prasītāja šīs procentuālās daļas pamatojumam ir iesniegusi 173 apmācības sertifikātus, bet persona, kas iestājusies lietā, ir iesniegusi 78 apliecības par apmācību, kas attiecas uz darbiniekiem, kurus tā turpmāk ir paredzējusi nodarbināt strīdīgā līguma izpildei un kuru *curriculum vitae* tika nosūtīti saskaņā ar līguma dokumentu 22. punktu, kā arī *SNCH* 2005. gada 11. oktobra vēstuli, apliecinot, ka, veicot *Group 4 Falck* sertifikāciju ISO 9001, sākotnējā apmācība pirmās neatliekamās palīdzības jomā un cīņai ar ugunsgrēku tiek nodrošināta visiem darbiniekiem, ka apmācības un zināšanu līmeņa uzturēšanas plāni ir pieejami un ka no 2004. un 2005. gadā veiktā audita izriet, ka ieviestās procedūras efektīvi tiek piemērotas.

197 Prasītāja uzskata, ka tikai tie pretendenti, kas, kā pati prasītāja, spēj pierādīt, ka piedāvājuma iesniegšanas dienā to rīcībā ir visi drošības aģenti, kas vajadzīgi līguma izpildei, un ka visi šie aģenti ir izgājuši brīvprātīgā glābšanas dienesta darbinieka un/vai ugunsdzēsēja apmācību, drīkstēja norādīt 100 %.

198 Šādai interpretācijai nevar piekrist. Tā, kā uzsver Komisija, radītu vienlīdzīgas attieksmes pret pretendentiem principa pārkāpumu, jo tā radītu priekšrocības pašreizējam iepirkuma līguma izpildītājam, jo tikai tā rīcībā būtu visi vajadzīgie darbinieki. No judikatūras izriet, ka, ja tiktu prasīts, lai piedāvājuma iesniegšanas brīdī pretendentam būtu prasītais skaits darbinieku, tiktu radītas privilēģijas esošajam pretendentam (iepriekš šī sprieduma 193. punktā minētais spriedums lietā *TQ3 Travel Solutions Belgium*/Komisija, 90. punkts). Turklāt līgumslēdzēja iestāde nevar iepriekš noteikt vajadzīgo darbinieku skaitu, kas var atšķirties pretendentu starpā atkarībā no izvēlētās organizācijas noteikumiem.

199 Tādējādi ir jāuzskata, ka līguma dokumentu 28. punktā norādītā procentuālā daļa attiecas uz drošības aģentiem, kas tiks norīkoti darbā līguma izpildei. Tā kā šī procentuālā daļa ir jāpierāda piedāvājuma iesniegšanas stadijā, var pieņemt dokumentus, kas pierāda, pirmkārt, ka minētā procentuālā daļa atbilst to darbinieku procentuālajai daļai, kas ir izgājuši vajadzīgo apmācību, no to darbinieku skaita, kuri pretendentam jau bija jānorāda saskaņā ar līguma dokumentu 22. punktu, un, otrkārt, ka ir ieviesta apmācības politika, lai garantētu, ka ikviens jaunais darbā pieņemtais darbinieks ir izgājis vajadzīgo apmācību.

200 Attiecībā uz *SNCH* 2005. gada 11. oktobra vēstules kā pierādījuma spēku ir jānorāda, ka prasītāja saviem apsvērumiem par iestāšanās rakstu ir pievienojusi *SNCH* auditora, kas parakstījis 2005. gada 11. oktobra vēstuli, 2006. gada 18. decembra elektronisko vēstuli. Šīs vēstules parakstītājs tajā precizē, ka 2005. gada 11. oktobra vēstuli nevar uzskatīt ne par sertifikātu, ne par apliecinājumu un ka tā nevar pierādīt, ka 100 % attiecīgo darbinieku ir izgājuši brīvprātīgā glābšanas dienesta darbinieka un/vai ugunsdzēsēja apmācību. 2005. gada 11. oktobra vēstulē tādējādi, kā uzskata tās parakstītājs, ir tikai atgādināts, ka apmācības politikas esamība un tās efektīva īstenošana ir pārbaudīta un apliecināta atbilstoši standartam ISO 9001.

201 Jākonstatē, ka *SNCH* 2005. gada 11. oktobra vēstuli, novērtējot veiksmīgā pretendenta piedāvājumu, Komisija nav interpretējusi kā tādu, kas nozīmē, ka 100 % *Group 4 Falck* darbinieku piedāvājuma iesniegšanas dienā ir izgājuši vajadzīgo apmācību. Tā tikai ir palīdzējusi pierādīt, ka pastāvēja apmācības politika un ka tā efektīvi tika piemērota. Kopā ar 78 sertifikātiem par apmācību, kas apliecina, ka visi darbinieki, ko *Group 4 Falck* turpmāk ir paredzējusi nodarbināt strīdīgā iepirkuma līguma izpildei, ir izgājuši šādas apmācības, šo apstākli pamatoti varēja uzskatīt par tādu, kas pierāda, ka 100 % drošības aģentu, ko nodarbina *Group 4 Falck*, ir izgājuši apmācību, kas vajadzīga līguma izpildes laikā.

202 Attiecībā uz to, ka 2005. gada 11. oktobra vēstulei nav adresāta un tajā nav minēts priekšmets, ir jānorāda, ka līguma dokumentos bija prasība, ka pretendenta norādītā

procentuālā daļa ir jāpierāda ar apliecinošiem dokumentiem, un tajos bija norāde uz sertifikātu kopijām, neparedzot tomēr nekādas formālas prasības. Tādējādi šiem argumentiem nevar piekrist.

203 Attiecībā uz parakstītāja statusu ir jāsecina, ka Komisija nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka *SNCH* auditors bija tiesīgs izsniegt šāda veida sertifikātu. *SNCH* pilnvarotais 2007. gada 27. februāra vēstulē, ko persona, kas iestājusies lietā, iesniedza tiesas sēdē, turklāt apstiprināja, ka attiecīgajam auditoram bija tiesības parakstīt šāda veida dokumentu saskaņā ar paraksta tiesībām, kas piešķirtas *SNCH* ekspertiem.

204 Arī prasītājas arguments par *Group 4 Falck* izdarīto spiedienu ir jānoraida, jo vēstules sagatavošana, kas apliecina, ka sertifikācija ISO 9001, kas veikta attiecībā uz *Group 4 Falck*, nozīmē arī to, ka pastāv apmācības politika, kā to paredz šis standarts, ir daļa no parastajiem pakalpojumiem, ko sertifikācijas iestāde piedāvā ikvienai tās sertificētai sabiedrībai pēc parasta lūguma, kā to ir apstiprinājis *SNCH* pilnvarotais iepriekš minētajā 2007. gada 27. februāra vēstulē.

205 Šajā sakarā šķiet, ka Pirmās instances tiesa varēja lemt par šo iebildumu, pamatojoties uz argumentiem, kas izteikti gan rakstveida, gan mutvārdu procedūras laikā, un ņemot vērā iesniegtos dokumentus. Šajos apstākļos prasītājas iesniegtais pieteikums uzklausīt lieciniekus ir jānoraida.

206 No iepriekš izklāstītā izriet, ka šis pamats ir jānoraida.

g) Par septīto pamatu, kas pamatots ar pārskatāmības principa un tiesību piekļūt iestāžu dokumentiem pārkāpumu

207 Šis pamats sadalās divās daļās, kas ir pamatotas, pirmkārt, ar tiesību piekļūt iestāžu dokumentiem pārkāpumu un, otrkārt, ar interešu konflikta esamību attiecībā uz vienu no novērtēšanas komitejas locekļiem.

Par pirmo daļu, kas ir pamatota ar tiesību piekļūt iestāžu dokumentiem pārkāpumu

— Lietas dalībnieku argumenti

208 Prasītāja uzskata, ka, atsakoties tai darīt zināmu precīzu novērtēšanas komitejas sastāvu, Komisija padara pilsoņu tiesības piekļūt iestāžu aktiem bezjēdzīgas. Tā piebilst, ka šo atteikumu nevar pamatot ar personu privātās dzīves aizsardzību un neaizskaramību.

209 Atsaucoties uz Regulas Nr. 1049/2001 4. pantu, Komisija uzskata, ka prasītā informācija nevar tikt atklāta. Tā apgalvo, ka novērtēšanas komitejas sastāva atklāšana apdraudētu personu privātās dzīves aizsardzību un neaizskaramību.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

210 Kā ir norādīts šī sprieduma 72.–75. punktā, šajā pamatā paredzētā Komisijas 2005. gada 14. decembra vēstule, kaut arī tā ir atbilde uz sākotnējo pieteikumu, ir jāuzskata par aktu, par kuru var iesniegt prasību to atcelt, ņemot vērā formas trūkumu, ko rada tas, ka nav informācijas par tiesībām iesniegt atkārtotu pieteikumu.

211 Tādējādi ir jānoskaidro, vai Komisija varēja savu atbildi pamatot ar izņēmumu, kas iekļauts Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta b) apakšpunktā, kas attiecas uz personu privātās dzīves aizsardzību un neaizskaramību.

212 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru izņēmumi no principa par tiesībām piekļūt iestāžu dokumentiem ir interpretējami šauri (Tiesas 2000. gada 11. janvāra spriedums apvienotajās lietās C-174/98 P un C-189/98 P Nīderlande un *van der Wal*/Komisija, *Recueil*, I-1. lpp., 27. punkts; Pirmās instances tiesas 2002. gada 7. februāra spriedums lietā T-211/00 *Kuijer*/Padome, *Recueil*, II-485. lpp., 55. punkts, un iepriekš šī sprieduma 70. punktā minētais spriedums lietā *Franchet* un *Byk*/Komisija, 84. punkts).

213 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru pārbaudei, kas veicama, izskatot pieteikumu piekļūt dokumentiem, ir jābūt konkrētai. Ar to vien, ka kāds dokuments skar intereses, kas aizsargātas ar izņēmumu, nepietiek, lai pamatotu izņēmuma piemērošanu (Pirmās instances tiesas 2005. gada 13. aprīļa spriedums lietā T-2/03 *Verein für Konsumenteninformation*/Komisija, Krājums, II-1121. lpp., 69. punkts; šajā sakarā skat. arī Pirmās instances tiesas 2005. gada 26. aprīļa spriedumu apvienotajās lietās T-110/03, T-150/03 un T-405/03 *Sison*/Padome, Krājums, II-1429. lpp., 75. punkts). Šāda piemērošana principā var būt pamatota tikai gadījumā, ja iestāde iepriekš ir novērtējusi, vai piekļuve dokumentam varēja konkrēti un faktiski apdraudēt aizsargātas intereses. Turklāt, lai varētu atsaukties uz aizsargāto interešu apdraudējuma risku, tam ir jābūt samērā paredzamam, nevis tikai hipotētiskam (šajā sakarā skat. Tiesas 2008. gada 1. jūlija spriedumu apvienotajās lietās C-39/05 P un C-52/05 P Zviedrija un *Turco*/Padome, Krājums, I-4723. lpp., 43. punkts).

214 Lai noskaidrotu, vai Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētais izņēmums ir piemērojams, ir jāpārbauda, vai prasītājas piekļuve novērtēšanas komitejas sastāvam (locekļu vārds, pakāpe, darba stāžs un amats) var konkrēti un faktiski apdraudēt minētās komitejas locekļu privātās dzīves aizsardzību un neaizskaramību.

215 Jāsecina, ka novērtēšanas komitejas locekļi ir izvēlēti attiecīgo dienestu pārstāvju statusā, nevis personīgi. Šajos apstākļos novērtēšanas komitejas sastāva izpaušana neskar attiecīgo personu privāto dzīvi.

216 Katrā ziņā šī sastāva izpaušana nevar konkrēti un faktiski apdraudēt attiecīgo personu privātās dzīves aizsardzību un neaizskaramību. Piederība minētajai komitejai kā personu kopumam, ko attiecīgās personas pārstāv, vien nav šāds apdraudējums un attiecīgo personu privātās dzīves aizsardzība un neaizskaramība nav apdraudēta.

217 Tādējādi nav pierādīts, ka novērtēšanas komitejas sastāva paziņošana varētu apdraudēt attiecīgo personu privāto dzīvi un neaizskaramību Regulas Nr. 1049/2001 4. panta nozīmē.

218 Tādējādi ir jāatceļ Komisijas 2005. gada 14. decembra lēmums, ar ko tā atsakās prasītājai paziņot novērtēšanas komitejas sastāvu.

Par otro daļu, kas pamatota ar interešu konfliktu attiecībā uz vienu no novērtēšanas komitejas locekļiem

— Lietas dalībnieku argumenti

219 Prasītāja apgalvo, ka vienam novērtēšanas komitejas loceklim ir laulāto attiecības ar kādu *Group 4 Falck* darbinieku un ka līdz ar to saistībā ar šo novērtēšanas komitejas locekli pastāv interešu konflikts.

220 Komisija precizē, ka novērtēšanas komiteja tika izveidota atbilstoši Īstenošanas kārtības 146. panta noteikumiem un ka tās locekļi ir parakstījuši deklarāciju par interešu konflikta neesamību un, atbildot uz jautājumu, ko tā viņiem uzdeva pēc prasītājas apgalvojumiem, apstiprinājuši, ka viņiem nav nekādu laulāto attiecību ar kādu, kas strādā *Group 4 Falck*.

221 Tā piebilst, ka prasītāja nav iesniegusi pierādījumus, ka objektīvu novērtēšanas komitejas locekļa uzdevumu izpildi apdraudēja ekonomiskas intereses vai jebkādas citas intereses, kas kopīgas ar labuma guvēju.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

222 Prasītāja apgalvo, ka "Komisijas noraidījums tikai pastiprina [tās] šaubas [..] par tās iesniegtās piedāvājuma egalitāru izskatīšanu un par tā pārbaudi atbilstoši līguma dokumentu kritērijiem, ievērojot tajos paredzētās prasības," un ka "šīs šaubas pavisam nesen pastiprināja nejauši uzzinātā satraucošā informācija, jo šķita, ka vienam no šo

komiteju locekļiem ir laulāto attiecības ar kādu, kas strādā uzņēmumā, kas ieguvis tiesības noslēgt iepirkuma līgumu".

223 Prasītāja, kas izsaka faktiskus apgalvojumus, kuri izteikti tikai kā šaubas, nav iesniegusi nevienu pierādījumu, kas varētu likt apšaubīt novērtēšanas komitejas locekļu objektivitāti. Līdz ar to šis iebildums ir jānoraida.

224 Attiecībā uz pieteikumu veikt procesa organizatoriskos pasākumus, kas attiecas uz novērtēšanas komitejas sastāva paziņošanu, ir jānorāda, ka pat tad, ja pieņem, ka lūgtais pasākums tiktu veikts, šo sastāvu varētu darīt zināmu tikai Pirmās instances tiesai, nevis prasītājai saskaņā ar Reglamenta 67. panta 3. punkta otrās daļas noteikumiem, saskaņā ar kuriem, "ja dokuments, kuram pieeju ir liegusi kāda Kopienas iestāde, ir iesniegts Pirmās instances tiesai lietā par šāda aizlieguma likumību, šo dokumentu citiem lietas dalībniekiem nenosūta". Tādējādi lūgtais pasākums nevar ļaut prasītājai iesniegt pierādījumus, ka tās apgalvojums par interešu konflikta esamību attiecībā uz vienu no novērtēšanas komitejas locekļiem ir pamatots. Tas nevar arī Pirmās instances tiesai sniegt skaidrību, jo tā nevarēs pārbaudīt, vai pastāv minētais interešu konflikts, aplūkojot tikai novērtēšanas komitejas locekļu sarakstu, ņemot vērā šī apgalvojuma neprecizitāti.

225 Šajos apstākļos ir jāsecina, ka prasītāja nav pierādījusi, kādā veidā pieprasītais pasākums sekmētu lietas sagatavošanu, procesa norisi vai strīda atrisināšanu, kā tas ir paredzēts Reglamenta 64. panta 1. punktā. Līdz ar to prasītājas pieteikums par procesa organizatorisko pasākumu ir jānoraida.

226 No visa iepriekš izklāstītā izriet, ka Komisijas 2005. gada 14. decembra vēstule ir jāatceļ tiktāl, ciktāl tā ir atteikusies darīt zināmu konkursa novērtēšanas komitejas sastāvu, un ka prasījumi atcelt lēmumu par tiesību noslēgt līgumu piešķiršanu ir jānoraida.

227 Lūgumu atcelt lēmumu par piedāvājuma noraidīšanu var tikai noraidīt, ņemot vērā, ka ir noraidīts līgums atcelt lēmumu par tiesību noslēgt līgumu piešķiršanu, ar ko tas ir cieši saistīts (šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas 2007. gada 18. aprīļa spriedumu lietā T-195/05 *Deloitte Business Advisory*/Komisija, Krājums, II-871. lpp., 113. punkts, un 2008. gada 12. novembra spriedumu lietā T-406/06 *Evropaïki Dynamiki*/Komisija, Krājumā nav publicēts, kopsavilkums — Krājums, II-247.* lpp., 120. punkts).

228 No tā izriet, ka prasība atcelt tiesību aktu ir jānoraida, izņemot attiecībā uz lūgumu atcelt Komisijas 2005. gada 14. decembra vēstuli tiktāl, ciktāl tā ir atteikusies darīt zināmu konkursa novērtēšanas komitejas sastāvu.

D — *Par prasību par zaudējumu atlīdzību*

1. *Par pieņemamību*

a) Lietas dalībnieku argumenti

229 Komisija uzskata, ka prasītājas prasība sakarā ar atbildību ir nepieņemama, jo prasība atcelt tiesību aktu ir nepamatota. Tā uzskata, ka, pirms celt prasību par zaudējumu atlīdzību, kas pamatota ar publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas prettiesiskumu, noteikti ir jābūt konstatētam lēmuma piešķirt tiesības noslēgt iepirkuma līgumu prettiesiskumam.

230 Prasītāja apgalvo, ka prasība sakarā ar atbildību ir pieņemama neatkarīgi no prasības atcelt tiesību aktu pamatotības. Tā uzskata, ka tādi iebildumi kā nobīde konkursa norises laikā vai atteikums piekļūt atsevišķiem dokumentiem ir patstāvīgi pamati, lai rastos Komisijas atbildība.

b) Pirmās instances tiesas vērtējums

231 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru prasība par zaudējumu atlīdzību, kas pamatota ar EKL 288. panta otro daļu, ir autonoms tiesību aizsardzības līdzeklis, kuram ir īpaša funkcija tiesību aizsardzības līdzekļu sistēmā un kam ir izvirzīti izmantošanas nosacījumi, kuri izvirzīti saistībā ar tā īpašo mērķi (Tiesas 1971. gada 2. decembra spriedums lietā 5/71 *Zuckerfabrik Schöppenstedt*/Padome, *Recueil*, 975. lpp., 3. punkts; 1986. gada 26. februāra spriedums lietā 175/84 *Krohn*/Komisija, *Recueil*, 753. lpp., 26. punkts, un 1990. gada 17. maija spriedums lietā C-87/89 *Sonito* u.c./Komisija, *Recueil*, I-1981. lpp., 14. punkts). Tā atšķiras no prasības atcelt tiesību aktu ar to, ka tās mērķis nav konkrēta pasākuma atcelšana, bet gan iestādes nodarīto zaudējumu atlīdzināšana (iepriekš minētais spriedums lietā *Zuckerfabrik Schöppenstedt*/Padome, 3. punkts; lietā *Krohn*/Komisija, 32. punkts, un lietā *Sonito* u.c./Komisija, 14. punkts). Prasības par zaudējumu atlīdzību autonomijas princips ir pamatots arī ar to, ka šāda prasība no prasības atcelt tiesību aktu atšķiras ar savu priekšmetu (Pirmās instances tiesas 2000. gada 24. oktobra spriedums lietā T-178/98 *Fresh Marine*/Komisija, *Recueil*, II-3331. lpp., 45. punkts, un 2006. gada 21. jūnija spriedums lietā T-47/02 *Danzer*/Padome, Krājums, II-1779. lpp., 27. punkts).

232 Prasību var iesniegt ikviena fiziska vai juridiska persona, kas uzskata, ka Kopienas vainas dēļ tai ir radīti zaudējumi. Noilgums prasības iesniegšanai ir pieci gadi no zaudējumu rašanās dienas.

233 Ņemot vērā iepriekš izklāstīto, tas, ka ir noraidīts lūgums atcelt lēmumu par tiesību noslēgt līgumu piešķiršanu un noraidošo lēmumu, pats par sevi neizraisa prasības par zaudējumu atlīdzību nepieņemamību (šajā sakarā un pēc analoģijas skat. Tiesas

1993. gada 21. jūnija rīkojumu lietā C-257/93 *Van Parijs* u.c./Padome un Komisija, *Recueil*, I-3335. lpp., 14. punkts; Pirmās instances tiesas 1994. gada 15. decembra spriedumu lietā T-489/93 *Unifruit Hellas*/Komisija, *Recueil*, II-1201. lpp., 31. punkts). Līdz ar to prasība par zaudējumu atlīdzību ir jāatzīst par pieņemamu.

2. *Par lietas būtību*

a) Lietas dalībnieku argumenti

234 Prasītāja uzskata, ka Komisijas prettiesiskā rīcība, kas var izraisīt tās ārpuslīgumisko atbildību, izriet no prasībā atcelt tiesību aktu paredzēto Komisijas lēmumu obligātas atcelšanas. Tā apgalvo, ka Komisija, pārkāpjot savas rīcības brīvības robežas, ir pieļāvusi būtisku un acīmredzamu kļūdu un nav izpildījusi dažas Kopienu tiesību normas, kā arī tiesību normas, ko tā pati sev noteikusi, sagatavojot savus līguma dokumentus.

235 Prasītāja norāda, ka radītie zaudējumi izpaužas kā būtiski komerczaudējumi, kas saistīti ar svarīga iepirkuma līguma zaudēšanu, kā arī citi zaudējumi, piemēram, iespējamais pienākums uzsākt sarežģītu un dārgu tās darbinieku kolektīvo atlaišanu. Tā uzskata, ka cēloņsakarība ir acīmredzama.

236 Prasības pieteikumā prasītāja lūdza atlīdzināt tai radītos zaudējumus viena miljona euro apmērā pagaidu kārtā. Replikas rakstā tā šo summu ir palielinājusi līdz EUR 3 191 702,58. Šajā summā ir iekļauta tīrā peļņa no darbības attiecīgajā nozarē piecos gados, proti, EUR 3 084 702,58, un daļa no apmācības izmaksām, ko radījuši 106 darbinieki, kuri palikuši tajā strādāt, un kam jānodrošina to pārkvalificēšanās, proti, EUR 107 000, ko prasītājai ir tiesības grozīt atkarībā no patiesajām izmaksām, kas ir radušās. Tā precizē, ka tā pie zaudējumiem nepieskaita zaudēto iespēju atkārtoti iegūt tiesības noslēgt iepirkuma līgumu, bet gan patiesi radušos zaudējumus. Tā apgalvo, ka, ja Komisija nebūtu rīkojusies prettiesiski, tai bija atkārtoti jāiegūst tiesības noslēgt iepirkuma līgumu. Tādējādi cēloņsakarība ir pierādīta.

237 Attiecībā uz prettiesisko rīcību Komisija apgalvo, ka no prasības pieteikuma atcelt tiesību aktu nepamatotā rakstura izriet, ka tā nav pārkāpusi nevienu Kopienu tiesību normu. Turklāt, ja pieņem, ka Komisija ir īstenojusi prettiesisku rīcību, prasītāja nav pierādījusi, ka ir izdarīts pietiekami konkrēts minēto noteikumu pārkāpums.

238 Attiecībā uz zaudējumiem Komisija atgādina, ka pierādīšanas pienākums ir prasītājai. Tā uzsver, ka Tiesa atsakās atlīdzināt zaudējumus, kas saistīti ar zaudētu iespēju. Turklāt saskaņā ar pašu prasības pieteikumā izklāstīto zaudējumi, kas saistīti ar pienākumu atlaist prasītājas darbiniekus, nav konkrēti.

239 Komisija norāda, ka prasītāja nav pierādījusi, ka pastāv cēloņsakarība, un tikai apgalvo, ka šī saikne ir "acīmredzama". Tā apgalvo, ka prasība atcelt tiesību aktu un prasība sakarā ar ārpuslīgumisko atbildību ir divas atšķirīgas prasības un ka prasītāja neprecizē pamatojumu, ar kādu tā ir paredzējusi Komisiju saukt pie atbildības, kas, šķiet, saplūst ar tās lūgumu atcelt tiesību aktu.

b) Pirmās instances tiesas vērtējums

240 Jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Kopienas ārpuslīgumiskās atbildības iestāšanās EKL 288. panta otrās daļas nozīmē par tās iestāžu prettiesisku rīcību ir atkarīga no tā, vai ir izpildīti visi nosacījumi, proti, iestādēm pārmestās rīcības prettiesiskums, zaudējumu esamība un cēloņsakarības esamība starp norādīto rīcību un zaudējumiem (skat. Pirmās instances tiesas 2005. gada 14. decembra spriedumu lietā T-69/00 *FIAMM* un *FIAMM Technologies*/Padome un Komisija, Krājums, II-5393. lpp., 85. punkts un tajā minētā judikatūra).

241 Tā kā šie trīs atbildības iestāšanās nosacījumi ir kumulatīvi, ar viena no tiem neizpildi pietiek, lai noraidītu prasību par zaudējumu atlīdzību, nepārbaudot pārējos nosacījumus (skat. Pirmās instances tiesas 2006. gada 13. septembra spriedumu lietā T-226/01 *CAS Succhi di Frutta*/Komisija, Krājums, II-2763. lpp., 27. punkts un tajā minētā judikatūra).

242 Attiecībā uz prettiesisko rīcību judikatūrā ir paredzēts, ka ir jābūt pierādītam pietiekami konkrētam tādas tiesību normas pārkāpumam, kuras mērķis ir privātpersonām piešķirt tiesības (Tiesas 2000. gada 4. jūlija spriedums lietā C-352/98 P *Bergaderm* un *Goupil*/Komisija, *Recueil*, I-5291. lpp., 42. punkts). Izšķirošais kritērijs, lai varētu uzskatīt, ka Kopienu tiesību pārkāpums ir pietiekami konkrēts, ir tas, ka attiecīgā Kopienu iestāde acīmredzami un būtiski nav ievērojusi robežas, kas ir noteiktas tās rīcības brīvībai. Ja šai iestādei ir tikai būtiski ierobežota rīcības brīvība vai pat tādas nav vispār, var pietikt ar parastu Kopienu tiesību pārkāpumu, lai pierādītu, ka pastāv pietiekami konkrēts pārkāpums (Tiesas 2002. gada 10. decembra spriedums lietā C-312/00 P Komisija/*Camar* un *Tico*, *Recueil*, I-11355. lpp., 54. punkts; Pirmās instances tiesas 2001. gada 12. jūlija spriedums apvienotajās lietās T-198/95, T-171/96, T-230/97, T-174/98 un T-225/99 *Comafrica* un *Dole Fresh Fruit Europe*/Komisija, *Recueil*, II-1975. lpp., 134. punkts).

243 Šajā gadījumā visi argumenti, ko prasītāja ir paudusi, lai pierādītu lēmuma piešķirt tiesības noslēgt iepirkuma līgumu un lēmuma noraidīt piedāvājumu prettiesiskumu, ir pārbaudīti un noraidīti (skat. šī sprieduma 84.–228. punktu). Kopienas atbildība nevar iestāties, pamatojoties uz šo lēmumu iespējamu prettiesiskumu.

244 Attiecībā uz Komisijas 2005. gada 14. decembra lēmuma, ar ko tā ir noraidījusi lūgumu darīt zināmu novērtēšanas komitejas sastāvu, prettiesiskumu ir jāsecina, ka prasītāja nav pierādījusi, ka pastāv tieša cēloņsakarība starp apstrīdēto paziņošanas atteikumu un norādītajiem zaudējumiem, kas izriet no strīdīgā iepirkuma līguma zaudēšanas.

245 No tā izriet, ka lūgums atlīdzināt zaudējumus ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

246 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 3. punkta pirmajai daļai, ja abiem lietas dalībniekiem spriedums ir daļēji labvēlīgs un daļēji nelabvēlīgs, Pirmās instances tiesa var nolemt, ka tiesāšanās izdevumi ir jāsadala vai ka lietas dalībnieki sedz savus tiesāšanās izdevumus paši.

247 Šajā gadījumā, ņemot vērā, ka prasītājai spriedums lielākajā daļā ir nelabvēlīgs, būs saprātīgi prasītājai piespriest segt savus tiesāšanās izdevumus, kā arī pusi no Komisijas un *Group 4 Falck* tiesāšanās izdevumiem, tostarp tos, kas saistīti ar pagaidu noregulējuma tiesvedību.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA (sestā palāta)

nospriež:

1) Komisijas 2005. gada 14. decembra lēmumu, ar ko ir noraidīts lūgums darīt zināmu konkursa 16/2005/OIL novērtēšanas komitejas sastāvu, atcelt;

2) prasību atcelt tiesību aktu pārējā daļā noraidīt;

3) prasību par zaudējumu atlīdzību noraidīt;

4) *Brink's Security Luxembourg SA* sedz savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzina pusi no Eiropas Kopienu Komisijas un *G4S Security Services SA* tiesāšanās izdevumiem, tostarp tos, kas saistīti ar pagaidu noregulējuma tiesvedību;

5) Komisija sedz pusi no saviem tiesāšanās izdevumiem;

6) *G4S Security Services* sedz pusi no saviem tiesāšanās izdevumiem.

Meij Vadapalas Truchot

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2009. gada 9. septembrī.

[Paraksti]

Satura rādītājs

Atbilstošās tiesību normas . . . . . II - 3239

A — Tiesiskais regulējums, kas ir piemērojams Eiropas Kopienu publiskajiem iepirkumiem . . . . . II - 3239

B — Tiesiskais regulējums par tiesībām piekļūt iestāžu dokumentiem . . . . . II - 3241

C — Tiesiskais regulējums, kas piemērojams darbinieku tiesību aizsardzībai uzņēmumu īpašnieka maiņas gadījumā . . . . . II - 3245

Prāvas priekšvēsture . . . . . II - 3247

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi . . . . . II - 3249

Juridiskais pamatojums . . . . . II - 3253

A — Par procesa organizatoriskajiem pasākumiem . . . . . II - 3253

B — Par iebilduma, kas pamatots ar paziņojuma par paredzamo publisko iepirkumu publicēšanas atlikšanu uz vēlāku laiku salīdzinājumā ar iepriekšējā informatīvajā paziņojumā norādīto datumu, pieņemamību . . . . . II - 3255

1. Lietas dalībnieku argumenti . . . . . II - 3255

2. Pirmās instances tiesas vērtējums . . . . . II - 3256

C — Par prasību atcelt tiesību aktu . . . . . II - 3257

1. Par pieņemamību . . . . . II - 3257

a) Par netieša noraidoša Komisijas lēmuma esamību . . . . . II - 3257

b) Par tiesību aktu ar juridiski saistošu iedarbību esamību . . . . . II - 3258

2. Par lietas būtību . . . . . II - 3263

a) Par otro pamatu, kas pamatots ar 2003. gada 19. decembra likuma, ar ko transponē Direktīvu 2001/23, noteikumu pārkāpumu . . . . . II - 3264

Par pirmo daļu, kas pamatota ar *Group 4 Falck* piedāvājuma prettiesiskumu II - 3265

— Lietas dalībnieku argumenti . . . . . II - 3265

— Pirmās instances tiesas vērtējums . . . . . II - 3266

Par otro daļu, kas pamatota ar Komisijas līguma dokumentu prettiesiskumu II - 3269

— Lietas dalībnieku argumenti . . . . . II - 3269

— Pirmās instances tiesas vērtējums . . . . . II - 3269

b) Par pirmo pamatu, kas pamatots ar publiskajiem iepirkumiem piemērojamā vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu . . . . . II - 3270

Lietas dalībnieku argumenti . . . . . II - 3270

Pirmās instances tiesas vērtējums . . . . . II - 3271

c) Par trešo pamatu, kas pamatots ar publiskiem iepirkumiem piemērojamā vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu, kas izriet no tā, ka *Group 4 Falck* piedāvājuma iesniegšanas brīdī tās rīcībā bija īpaša informācija . . . . . II - 3274

Lietas dalībnieku argumenti . . . . . II - 3274

Pirmās instances tiesas vērtējums . . . . . II - 3276

d) Par ceturto pamatu, kas pamatots ar Komisijas 2004. gada 28. maija lēmuma pārkāpumu . . . . . II - 3278

Lietas dalībnieku argumenti . . . . . II - 3278

Pirmās instances tiesas vērtējums . . . . . II - 3279

e) Par piekto pamatu, kas pamatots ar pienākuma norādīt pamatojumu, pārskatāmības principa un tiesību piekļūt iestāžu dokumentiem pārkāpumu . . . . . II - 3281

Lietas dalībnieku argumenti . . . . . II - 3281

Pirmās instances tiesas vērtējums . . . . . II - 3282

f) Par sesto pamatu, kas pamatots ar publiskā iepirkuma tiesību normu pārkāpumu, līguma dokumentu pārkāpumu saistībā ar kvalitātes kritērija, kas attiecas uz brīvprātīgā glābšanas dienesta darbinieka vai ugunsdzēsēja pamatapmācību, novērtējumu un acīmredzamu kļūdu vērtējumā . . . . . II - 3289

Lietas dalībnieku argumenti . . . . . II - 3289

Pirmās instances tiesas vērtējums . . . . . II - 3292

— Par jaunu pierādījumu, ko iesniegusi prasītāja un persona, kas iestājusies lietā, pieņemamību . . . . . II - 3292

— Par lietas būtību . . . . . II - 3293

g) Par septīto pamatu, kas pamatots ar pārskatāmības principa un tiesību piekļūt iestāžu dokumentiem pārkāpumu . . . . . II - 3298

Par pirmo daļu, kas ir pamatota ar tiesību piekļūt iestāžu dokumentiem pārkāpumu . . . . . II - 3298

— Lietas dalībnieku argumenti . . . . . II - 3298

— Pirmās instances tiesas vērtējums . . . . . II - 3299

Par otro daļu, kas pamatota ar interešu konfliktu attiecībā uz vienu no novērtēšanas komitejas locekļiem . . . . . II - 3301

— Lietas dalībnieku argumenti . . . . . II - 3301

— Pirmās instances tiesas vērtējums . . . . . II - 3301

D — Par prasību par zaudējumu atlīdzību . . . . . II - 3303

1. Par pieņemamību . . . . . II - 3303

a) Lietas dalībnieku argumenti . . . . . II - 3303

b) Pirmās instances tiesas vērtējums . . . . . II - 3304

2. Par lietas būtību . . . . . II - 3305

a) Lietas dalībnieku argumenti . . . . . II - 3305

b) Pirmās instances tiesas vērtējums . . . . . II - 3306

Par tiesāšanās izdevumiem . . . . . II - 3308